XXXII. ÉVFOLYAM, 40. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. SZEPTEMBER 30.

Ludas Matyi

Várnai György rajza

ÜZEMI PSZICHOLÓGUS — ***És mire szokott gondolni munka közben?***

KEDVES LUDAS!

MIÉRT NINCS HELY AZ ÓVODÁBAN, HA VAN?

Ne bőgj, édes kis unokám, nagyon kérlek, hogy ne bőgj! Fogsz óvodába járni. Ha egyszer mi megígértük, hogy fogsz, akkor fogsz.

Tudod, az óvodában csak húsz gyerek számára van hely, de huszonöten szeretnének odajárni. Ezért a fő-főóvónénik és fő-főóvóbácsik nagyon alaposan megnézték, hogy kik azok a gyerekek, akik megérdemlik, hogy óvodába járhassanak. Találtak is tízet. Ez nagyon nagy munka volt, eltartott majdnem három hónapig.

Így bizony a másik tíz gyerek kiválasztására már sem erejük, sem idejük nem maradt, meg azt nem is szabad nekik csak úgy ukmukfukk elintézni. Ahhoz előbb fellebbezést kell írni az apukának.

Mi az a fellebbezés? Há-át tudod... az egy levél, amelyben az apuka megírja mindazt, amit ők már úgyis tudnak. Hogy akkor miért kell megírni? Miért, miért, miért? Mindig ez a „miért"? Értsd meg, hogy... hogy különben unatkoznának a postás bácsik, meg az iktató bácsi a tanácsnál. Ki az az iktató bácsi? Hát az, aki odaadja apuka levelét... Ne szólj közbe! Nem a fő-főóvónéninek, hanem előbb egy... izé... A fontos az, hogy végül csak odakerül a fő-főóvónénik és a fő-főóvóbácsik elé...

Most miért kezdtél el újra bőgni? Nem értem? Hogy a Csabi, az Ildi, a Zsolti és a Gyöngyi már tegnap ovis volt? Ej, ne őket nézd, hanem Petit, Gabit, Zsuzsikát és a többieket, akik veled együtt még ott vannak a bölcsiben. Meddig? Néhány napig, legfeljebb egy hétig, addig fél lábon, guggolva is kibírod. Mii? Hogy nincs is több hely ott a számotokra, mert a ti helyetekre már új gyerekek jöttek? Há-át... tudod... sok jó gyerek kis helyen is elfér, he-he-he!

Jó, azért majd megmondom nekik, hogy siessenek, és máskor egy héttel, csupán egy héttel előbb csinálják ezt az egészet, persze — tudod — ők sem maguktól csinálják így, hanem a Szabályzat bácsi utasítására.

A Szabályzat bácsi pedig nagyon konok egy ember, de azért — remélem — mire a te kisfiad óvodába fog járni, már biztosan megváltoztatja az utasítást, és elrendeli, hogy az óvodai tanév kezdetén minden óvodás gyerek átlépése a nagyon várt intézet küszöbét (de legalábbis annyi, amennyi számára ott hely van).

S. L.

MÉG EGYSZER A HIDEGKÚTI SZEMÉTRŐL

„Nyári panasz — télen" címmel február 26-i számunkban megírtuk, hogy Pesthidegkúton akadozik a szemétszállítás. A Rákóczi utca jelentős részéről a szemetet évek óta nem viszik el.

A Fővárosi Köztisztasági Hivatal a következőket válaszolta:

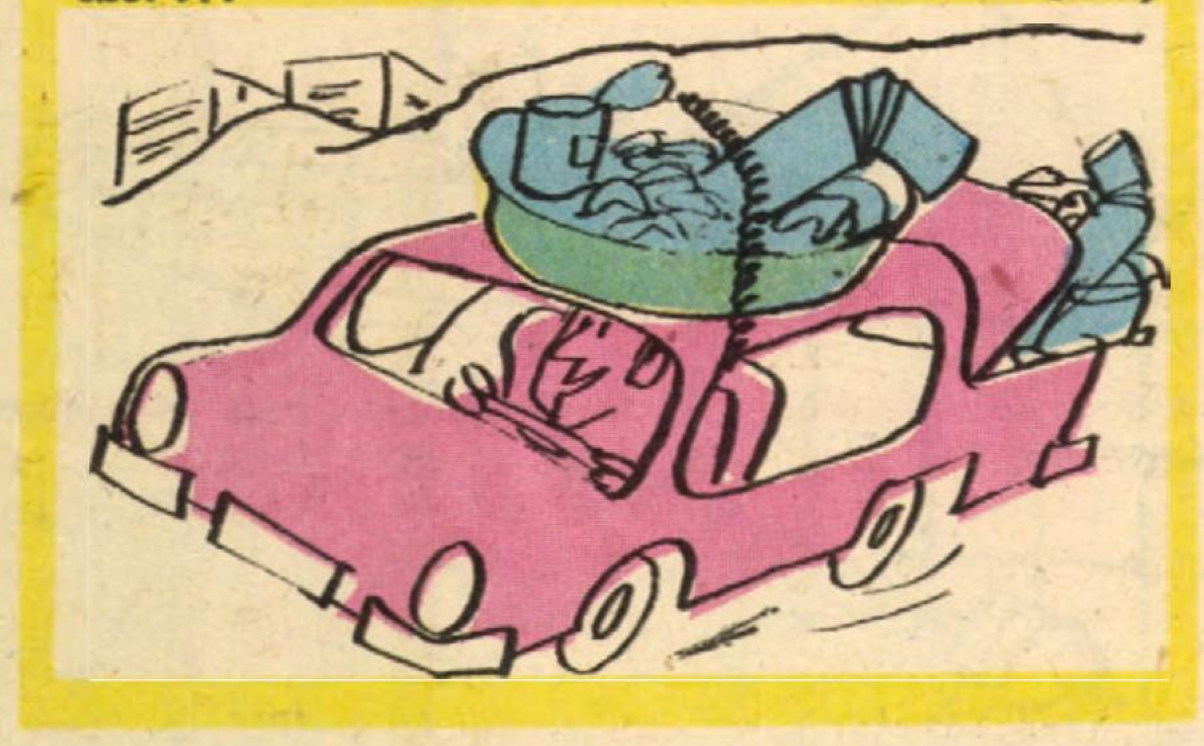
„A II/a kerületet szabványtartályokkal látjuk el és bevezetjük a pormentes szemétgyűjtést."

Pesthidegkúti olvasóink újabb levele szerint a szemétszállítás a környéken még mindig megoldatlan. Sokan a maguk módján próbálnak segíteni a bajon: elégetik a szemetet. A kellemetlen füst és pernye ellepi a környező házakat, kerteket.

A gépkocsival rendelkezők saját maguk fuvarozzák el a szemetet. Vajon hová? A jóérzésűek hazaszállítják és otthon dobják a kukákba. Mások az erdőgazdaság területén dobják el.

Ismételten kérjük a Fővárosi Köztisztasági Hivatalt, vizsgálja meg a pesthidegkútiak helyzetét. A szállító autók, ha nem is könnyen, de végighaladnak a lejtős terepen. Talán a kukás kocsiknak is sikerülne a Rákóczi utca közelébe férkőzni. Meg kellene próbálni, legalább egyszer...

(f. i.)

50 FILLÉR DEBRECENBEN MENNYI?

Debrecenben, a 24-es Volánbuszon (rendszáma: GC 66—22), szeptember 4-én édesapám 1 egyforintos és 2 ötvenfilléres pénzdarabbal akart jegyet váltani. A Volán-busz sofőrje az ötvenfillléreseket nem fogadta el s közölte apámmal: a következő megállóig gondoskodjék megfelelő (?) érméről, különben leszállítja vagy 52 forintra (ötvenfilléresekben nyilván ez sem fizethető) megbünteti. Hiába magyaráztam, hogy Budapesten és az egész országban törvényes fizetési eszköz az ötvenfilléres, csak ennyit válaszolt a sofőr: „Csak Budapesten lehetnek olyan marhák, akik nem hajlandók tudomásul venni a Volán jogos követelését!" Kérdésem: a Volán talán állam az államban, ahol ráadásul még a rossz modort is tanfolyamon oktatják?

Dr. Munkácsy Lajos
1124 Bp., Zólyom lépcső 17.

NIX DÁJCS!

Az új Budapesti Közületi Telefonkönyvben örömmel bukkantam egy új szolgáltatásra: a 172-200-as számon hívható az Idegen (angol, francia, német, orosz) nyelvű tudakozó. Külföldi vendégeimet biztattam e szám feltárcsázására. „Moment, nichts versteht", válaszolta egy női hang rossz németséggel. Hét perc múlva az előző kérdésre hallgatás volt a válasz. Harmadszorra már csak azt kérdezték vendégeim: beszél-e ott valaki németül? Tömör „Nein" volt a felelet. Ennyit tudtak meg német anyanyelvű vendégeim, három forintért. Mulatságnak nem is drága. De szolgáltatásnak?!...

B. A.
1112 Bp. Hegyalja út 112.

SZÁZALÉK ÉS EZRELÉK

között nagy a különbség. Sarokba kell állítani a Helyjegy-ügyek című, két folytatásban megjelent cikk szerzőjét — e sorok íróját —, amiért elkövette azt a tévedést, hogy mindössze fél ezrelékre becsülte a helyjegyekre vonatkozó panaszok számát, holott, ha tudott volna számolni (sajnos, világéletében gyengéje volt a matematika), magától is rájött volna: fél százalékot kellett volna írnia. Gyorsan és nyilvánosan sarokba állítom hát magam, mielőtt még a főszerkesztőmnek jutna eszébe másfajta büntetés, mondjuk az, hogy a következő prémiumomat ezrelékben és nem százalékban utalja ki.

Elnézést kérek minden olvasótól, aki a hibát észrevette és esetleg bosszankodott is miatta. S külön elnézést kérek azoktól az olvasóktól, akik szerkesztőségünkhöz intézett levélben igazították helyre a hibát. Névsoruk: dr. Seidel A., Gödöllő; Papp Lajosné, Budapest; Balog Elemér, Budapest; Bárkányi Imre, Budapest; egy olvashatatlan aláírású budapesti ABC-boltvezető; Kovács Lajos, Budapest és dr. Maróti Gábor, Dég. A hét levélíró közül többen Tücsök és Bogár rovatunk részére ajánlották fel a hibát, talán elnézik, hogy nem ott jelenik meg, hanem lapunknak azon az oldalán, amelyen a bakot lőttem.

(— s)

ANNYIÉRT LE SEM VESZIK?

Az újpesti, 32. Szivárvány áruházban vásároltunk egy 2530 Ft-os szőnyeget. Még egyet akartunk venni, de amit kiválasztottunk, azon több gyűrődés volt, megkértük hát a nagyon udvarias eladót, hadd nézzünk meg egy másikat. Ő készségesen hozta volna, de közbeszólt a boltvezető-helyettes: „1180 Ft-ért le sem vesszük! Az előbb tízezer forintos vevőt szolgáltunk ki és nem volt vele ilyen probléma!" Olyan jól áll a Szivárvány, hogy 1180 Ft-ért meg sem mozdul? Ezek után a korábban kiválasztott 2530 Ft-os szőnyegtől is elment a kedvünk, csak az udvarias eladóra tekintettel hoztuk el. Magam húsz éve dolgozom a kereskedelemben, tizenkilenc esztendeje boltvezetőként egy ÁPISZ-fiókban, de akkor is természetesnek tartom felnyúlni a polcra, ha a vevő mindössze egy tízfilléres rajzlapot kér.

Hosszú Józsefné
1151 Bp., Árokhát u. 3.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„...és egy balatoni Rege" című, 34. számunkban megjelent cikkükre válaszolva közöljük: panaszosukat nem károsították meg. A jégeskávé ugyanis nem szerepel az árlapon, azt a vendégek kívánságára fagylaltból készítik el, ezért kellett a számlán külön feltüntetni a fagylaltot is, meg a feketekávét is, továbbá a tejszínhabot. A tihanyi Rege eszpresszóbeli alkalmazottunk tehát szabályosan (illetve 20 fillért a saját kárára tévevedve) számlázta a kifogásolt összeget.

Mohácsi Ferenc
osztályvezető
Hungarhotels

SPORTELLENESSÉG A NÉPSTADIONBAN

Kilátástalanul zuhogott az eső, amikor a Népstadionban az atlétikai MNK-t megrendezték, 14 órai kezdettel. Utána az FTC—Vasas labdarúgó-mérkőzés következett. Két barátomat nagyon érdekli az atlétika, zuhogó esőben is látni akarták a versenyt. A közönséget annyira hiányoló atlétikai viadal azonban nem várta tárt kapukkal őket, sőt, a bejáratot egy idősebb férfi elzárta előlük. Némi faggatás után elárulta: attól fél, hogy barátaim „suttyomban" ott maradnak az esti kettős foci-mérkőzésen is. Barátaim erre jegyet akartak váltani, de a kapu gondos őre megnyugtatta őket: akkor sem mehetnek be ilyen korán. Hát áll a magyar atlétika olyan szinten, hogy az arra kíváncsiakat elküldjék a második legrangosabb hazai versenyről?

Csekkis Imre
Székesfehérvár, Münnich F. rkp. 28.

ŐSZI RÍMEK

VALLOMÁS

Én nem szerettem iskolába járni.
Rég volt, hát bevallom, mi mást tehetnék?
Bezzeg, hogyha újra gyermek lehetnék,
tudom, hogy akkor – megint nem szeretnék...

*

SZÜRETI RIGMUS

Kútágason ül a sógor,
megártott neki a jó bor!

*

NYÁRUTÓ

Ki kempingben alszik, hamar megtudhatja,
mily káprázatosan szép a kemping álom!
Ennek ellenére saját kempingálmom
mégsem ecsetelem, vagyis: nem pingálom...

Szilágyi György

BONNI ŐSZ

– Lockheed-vihar közeledik...

LOCKHEED-BOTRÁNY MAGYARORSZÁGON

IX. 26. A feleségem tegnap délután terhelő adatokat hozott nyilvánosságra, amelyek szerint én is gyanúsítható vagyok: én is kaptam azokból a megvesztegetési pénzekből, amelyeket a Lockheed-konszern osztogatott szerte a világon. A vizsgálatok szerint — adja tudtul a közlemény — bebizonyosodott, hogy a zakóm belső zsebében 200 forint valutát találtak, amelynek eredetéről nem tudtam elszámolni.

A közlemény feltűnést keltett, mert ez az első eset, hogy magyar állampolgár is gyanúba került a Lockheed-botránnyal kapcsolatban.

IX. 27. Újabb adatok kerültek nyilvánosságra a magyar Lockheed-botránnyal kapcsolatban. A gyanút az keltette fel, hogy a pénz mellett egy Lakhidy Géza névre szóló névjegyet találtak, amely feltehetőleg a konszern magyarországi képviselőjének a tulajdona. Az ajtón kiszivárgott értesülések szerint az ügyben azonnal megkezdődött a vizsgálat.

IX. 28. Tovább gyűrűznek a Lockheed-botrány magyarországi hullámai. A vizsgálat elsősorban arra irányul, mikor került sor a pénzösszeg átadására, és mit csináltam a többi kétmillióval. A feleségem szóvivője nevetségesnek minősítette azokat az állításokat, amelyek szerint mindössze a kétszáz forint képezte volna a megvesztegetés tárgyát. A vizsgálat befejezéséig felmentettek családi funkcióim alól (takarítás, mosogatás, bevásárlás). Utóbbi három tevékenységem felfüggesztését felfüggesztették azzal, hogy amennyiben magamat a vádak alól nem tisztázom, ezek az ítélet mellékbüntetései lesznek.

IX. 29. A késő esti órákban szóvivőm sajtóértekezletet tartott, amelyen visszautasította a vesztegetés vádját. Az egybegyűlt újságírók előtt kijelentette, hogy a szóbanforgó kétszáz forint Lakhidy Gézától, régi osztálytársamtól kaptam, korábbi kölcsönének törlesztése fejében.

IX. 30. Hírügynökségek gyorshírben jelentették, hogy a magyarországi Lockheed-botrány gyanúsítottja, G. J. öngyilkossági szándékkal leugrott a nyolcadik emeletről.

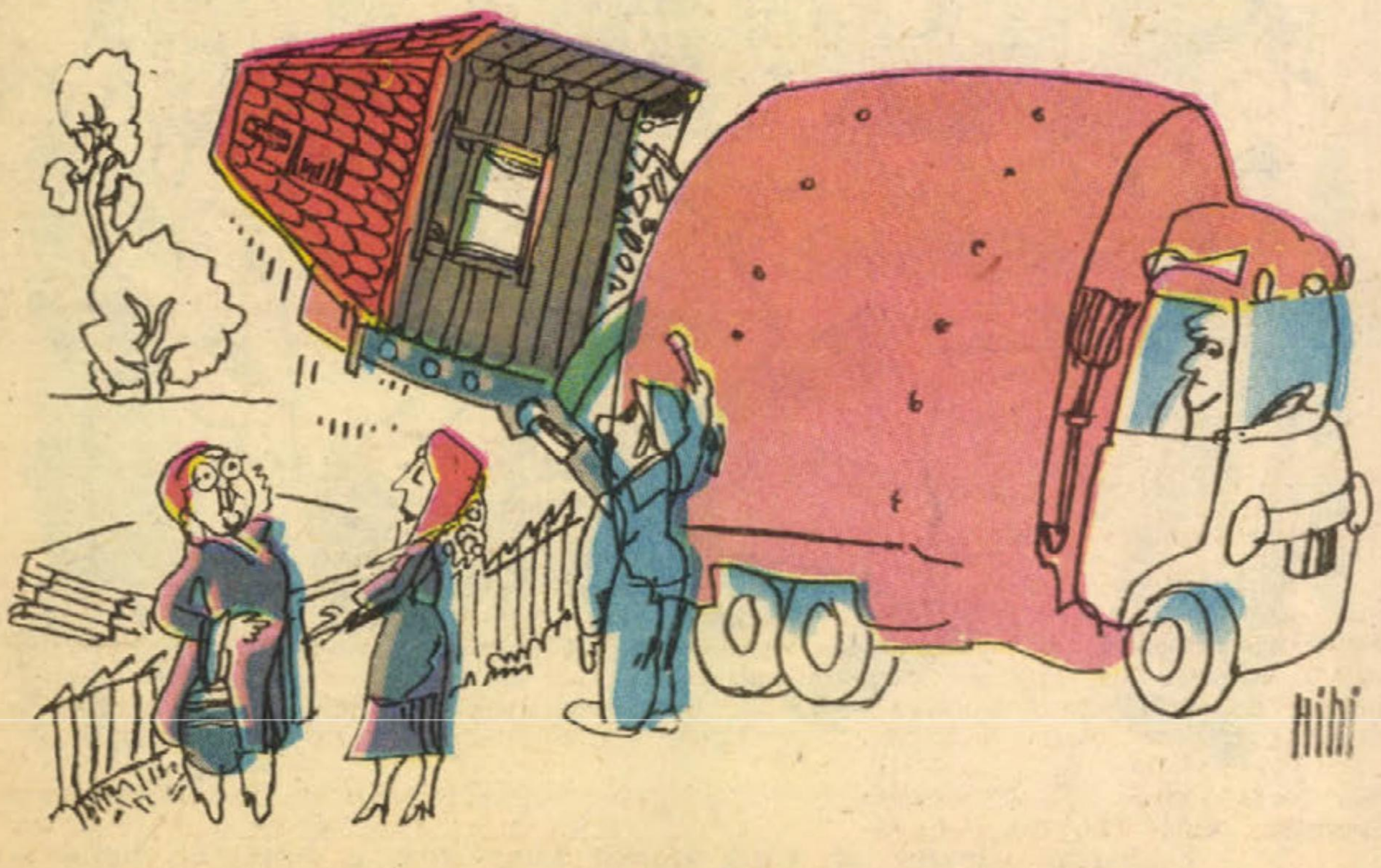
A fenti híresztelésekre szóvivőm a következőket közölte: „Igaz, hogy G. J. leugrott a nyolcadik emeletről, de nem öngyilkossági szándékkal, hanem azért, mert felesége megkérte: »Ugyan, ugorj már le a boltba egy liter tejért.«"

X. 1. Csitulnak a Lockheed-botrány magyarországi fejleményei. A vizsgálat nem hozott nyilvánosságra újabb terhelő adatokat, feleségem szóvivője a következőket jelentette ki:

„Nem bizonyosodott be, hogy az ominózus kétszáz forint a Lockheed megvesztegetési pénzeiből származik, tudván azonban, hogy fizetés csak két nap múlva esedékes, az összeget — függetlenül attól, hogy a Lockheedtól vagy Lakhidytól származik — a háztartás céljaira fordítjuk. Éppen elég lesz harmadikáig."

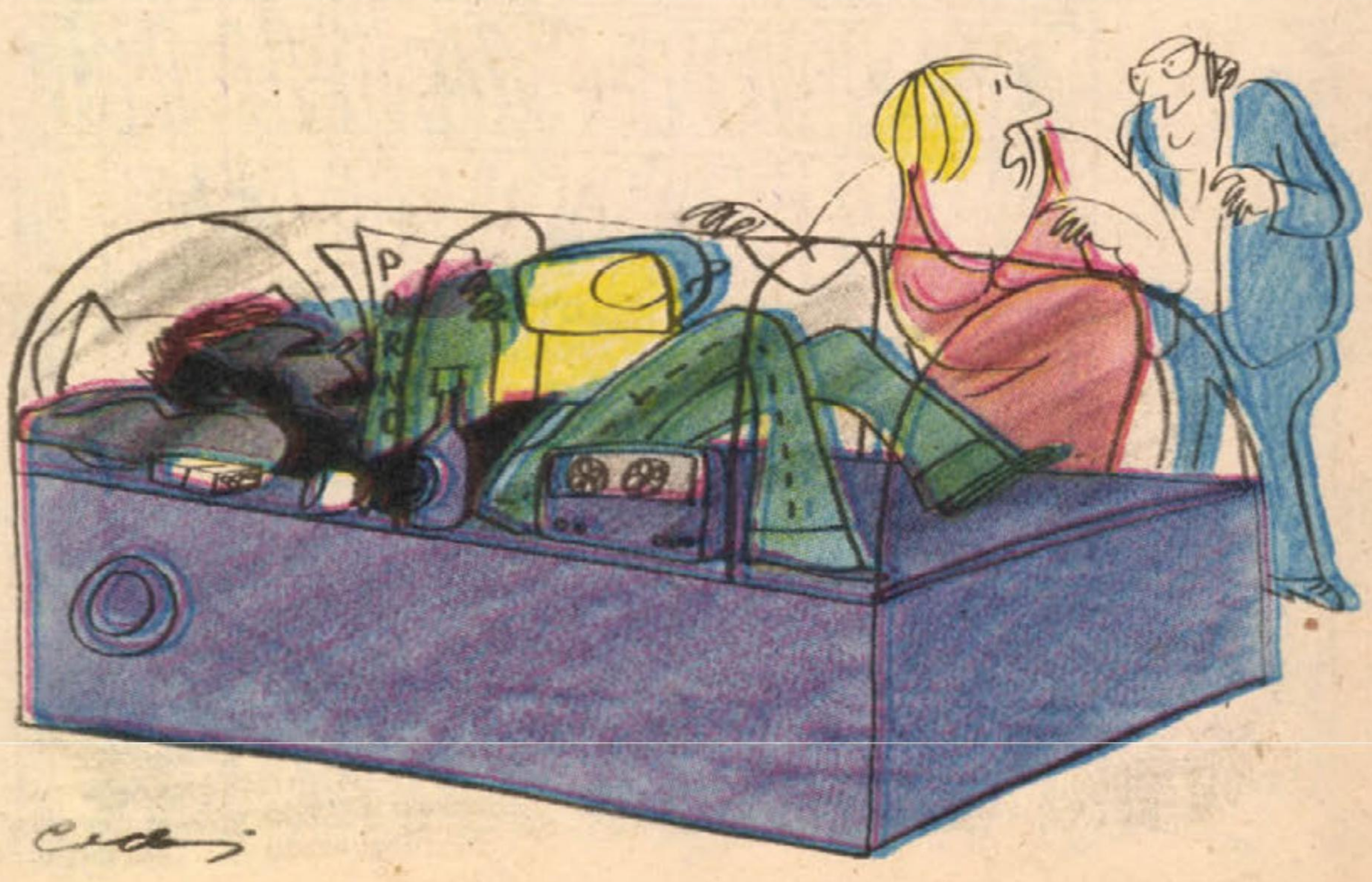
Gőz József

URBANIZÁLÓDÁS

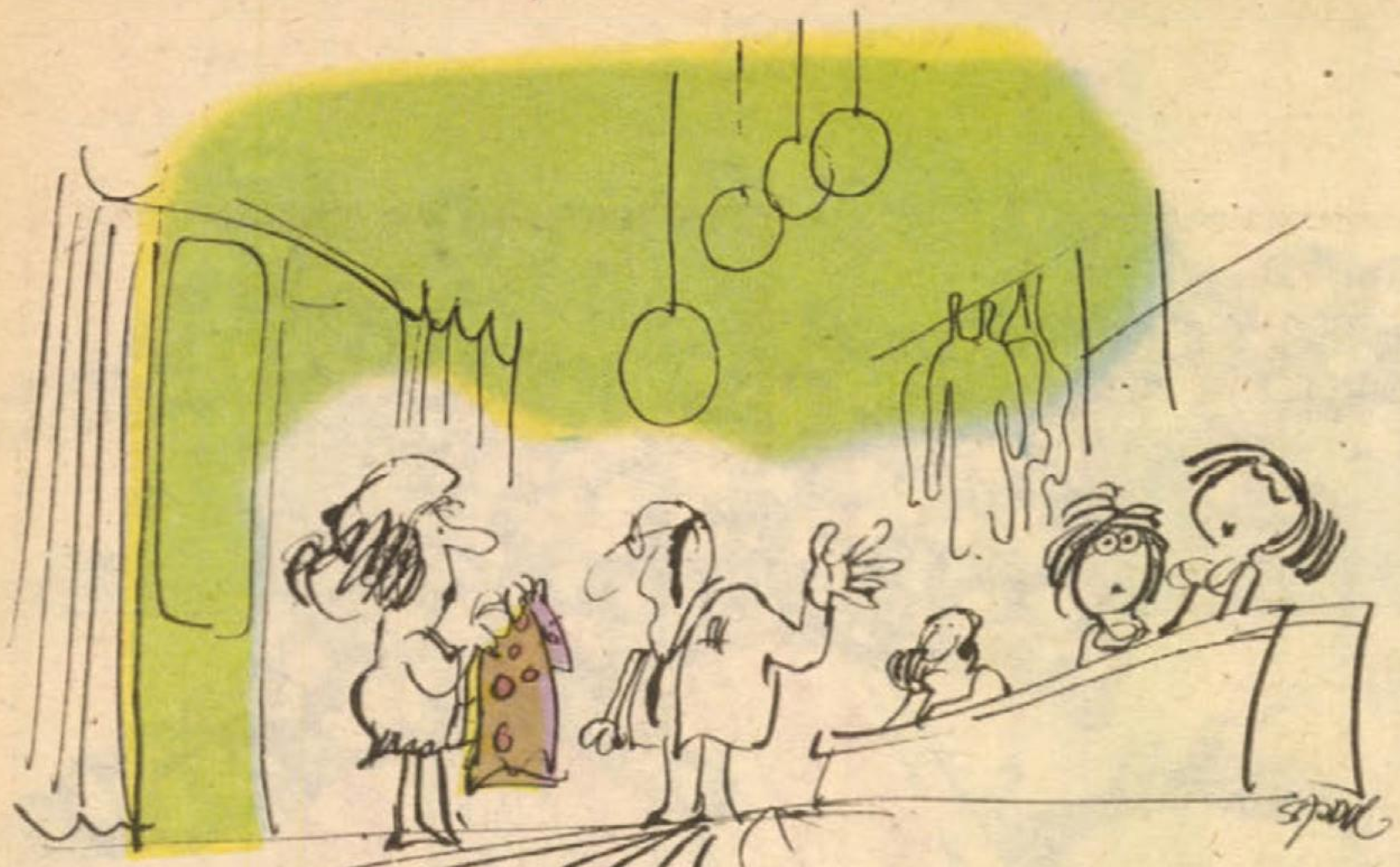

– Mit szól hozzá, minket is bekapcsoltak a kukahálózatba!...

INKUBÁTOR

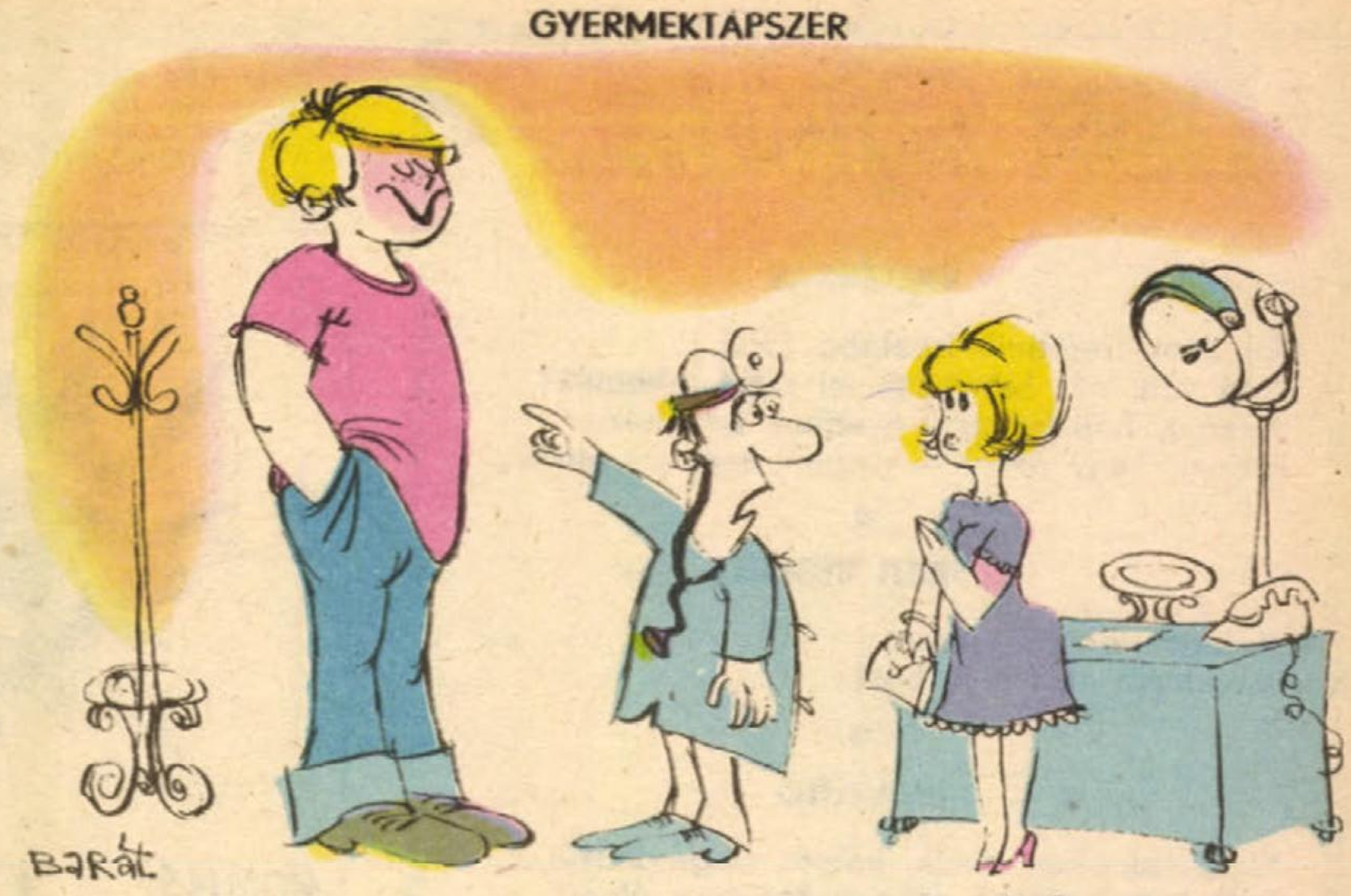

– Itt lenne az ideje, hogy kiengedjük.

– De hölgyem, legalább ne az eladók előtt reklamáljon, rontja a munkamoráljukat.

GYERMEKTÁPSZER

– Úristen! Tíz évvel ezelőtt írtam fel neki, és azóta szedi?

Levélváltás KIS BOSSZÚSÁGOKRÓL

Kedves Szerkesztő úr!

A minőségrontásról írt cikkéhez szeretnék hozzászólni. Nemcsak a Győri Kekszgyárban csomagolnak úgy, hogy a dobozokból kispórolják a karton-választórekeszeket és a hullámpapírt, s emiatt a sütemény szállítás közben összetörik. A autoszifonpatront is hasonló „takarékossággal" csomagolják. Azelőtt vastagabb és tartósabb kartondobozban, keménypapír ketrecben, külön-külön elválasztva, a dobozt alul-felül gondosan leragasztva hozták forgalomba a patront. Most pedig rendesen le sem zárt, vékony kartondobozban, belső válaszfal nélkül árusítják. Ez is egyike a napi bosszúságoknak. Ne tessék mellőzni a kis ügyeket sem. Legtöbbször ezek bosszantanak engem is, másokat is.

Kedves Olvasónk!

Köszönöm a biztatást. Hogy el ne bízzam magam, felidézem egy kedves ismerősömnek az önével ellenkező, de érdekes véleményét. „Mondja, miért nem lövi főbe magát?" kérdezte egyszer, amikor összefutottunk. „Miért tenném?" kérdeztem vissza vidáman, semmi okát sem látván, hogy önkéntes elhatározással távozzam az életből. „Mert szüntelenül ostorozza a visszásságokat — de minden marad a régiben" — válaszolta. Én azonban mindmáig úgy érzem: talán mégsem marad „minden a régiben."

Az autoszifon-patron csomagolására is bizonyára lesz megoldás, hogy a fogyasztó ne ömlesztve vesződjön vele. Az illetékes vállalat nyilván közölni fogja:

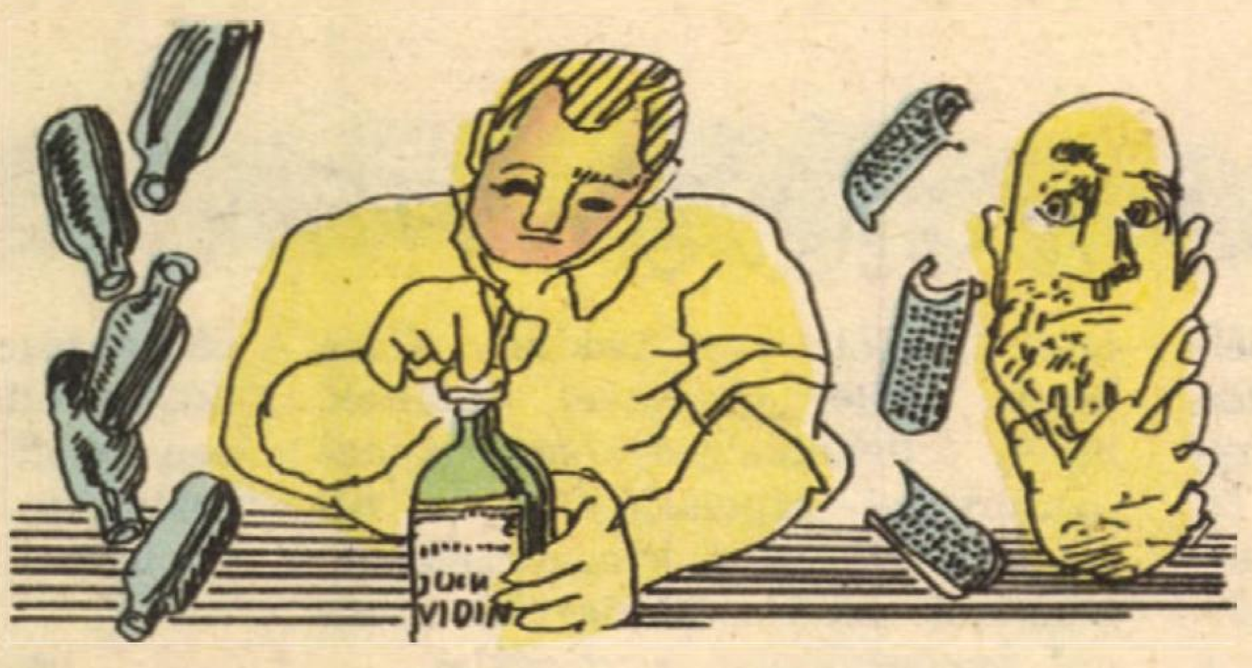
a) gyengébb minőségű kartont kap a dobozokhoz, mint azelőtt;

b) a rekeszek készítése munkaigényes és költséges;

c) nem veszélyezteti a fejlett szocialista társadalom építését, hogyha a silány dobozban egymásra dőlnek a patronok;

d) igaza van önnek, a jövőben jobb minőségű kartonból és rekeszekkel készítik a dobozokat.

Amint látja, egy kis bosszúsággal máris kevesebbet vallhatunk magunkénak. De azért egy-kettőt még szóvá teszek a maradékból... Miért olyan kemény műanyagból gyártják az *olcsó borok* zárókupakját, hogy ember legyen a talpán, aki kézzel vagy akár szerszámmal le tudja venni? A palackozók bizonyára azt gondolják, hogy ha nem megy se késsel, se fúróval, akkor nem a kupakot kell levenni az üvegről, hanem az üveget a kupakról. Ez esetben a kupak ép marad, csak az üveg törik össze, a földön pedig szétfolyik a bor. Persze az is megoldás lenne, ha a kupakot puhább és könnyen kezelhető műanyagból húznák az üveg nyakára. Máris szegényebbek lennénk még egy kis bosszúsággal.

Nem hagyhatom ki a — nem is a legkisebb — bosszúságok sorából a pótalkatrészhiányt. Csak példaként említem a Braun-féle import villanyborotva készüléket. Ha a szitája betörik vagy kilyukad, a jóhiszemű vásárló félreteheti az 1100—1300 forintos készüléket. Nincs ugyanis utánpótlás a 40 forintos szitából, ami nélkül a készülék a nullával egyenlő. A Lenin körúti férfi illatszerboltban két csinos és előzékeny elárusítónő mindenkit megnyugtat, hogy „a jövő hónapban lesz", de négy hónap óta mégsincs. A vevő e feletti keserűségét az eladónők mosolygós kedvessége lényegesen enyhíti, de mosollyal nem lehet borotválkozni. A telhetetlen Braun-tulajdonosok szerint ennél többet érne a szita. Hogy nem restellik magukat! És azok sem, akik nem tudják, hogy a behozott drága, külföldi készülékekhez, mennyi pótalkatrészt kell *idejében* rendelni?

Nem tudom, hogy bevált-e az új méretszabvány a konfekcióiparban. De tudok olyan vásárlóról, aki két pizsamát is visszavitt a boltba, mert nem lehetett leülni benne. Hátul a nadrágok jó néhány centivel rövidebbek voltak a kelleténél. Elöl „ig" hosszúságra, hátul „tól" rövidségűre szabták. (A méretet minden számban „tól-ig" állapították meg, de egyazon munkadarabon a „tól-iget" nem szabad összekeverni.) A nők azt kérdezik például hogy miért nem lehet 5—6 centiméter felhajtást hagyni a szoknyákon, és néhány forintot az árba kalkulálni, hogy legyen mit lehajtani, ha az első mosásnál összemegy.

Azt gyanítom, hogy mindebben a szakszerűtlenség is szerepet játszik. Egy vállalat, üzletszerzőnek kinevezett tisztviselőjét 15 darabos *mintakollekcióval* vidéki körútra küldte árut eladni. Amikor az üzletszerző visszaérkezett, a főnök megkérdezte tőle, milyen üzleteket hozott.

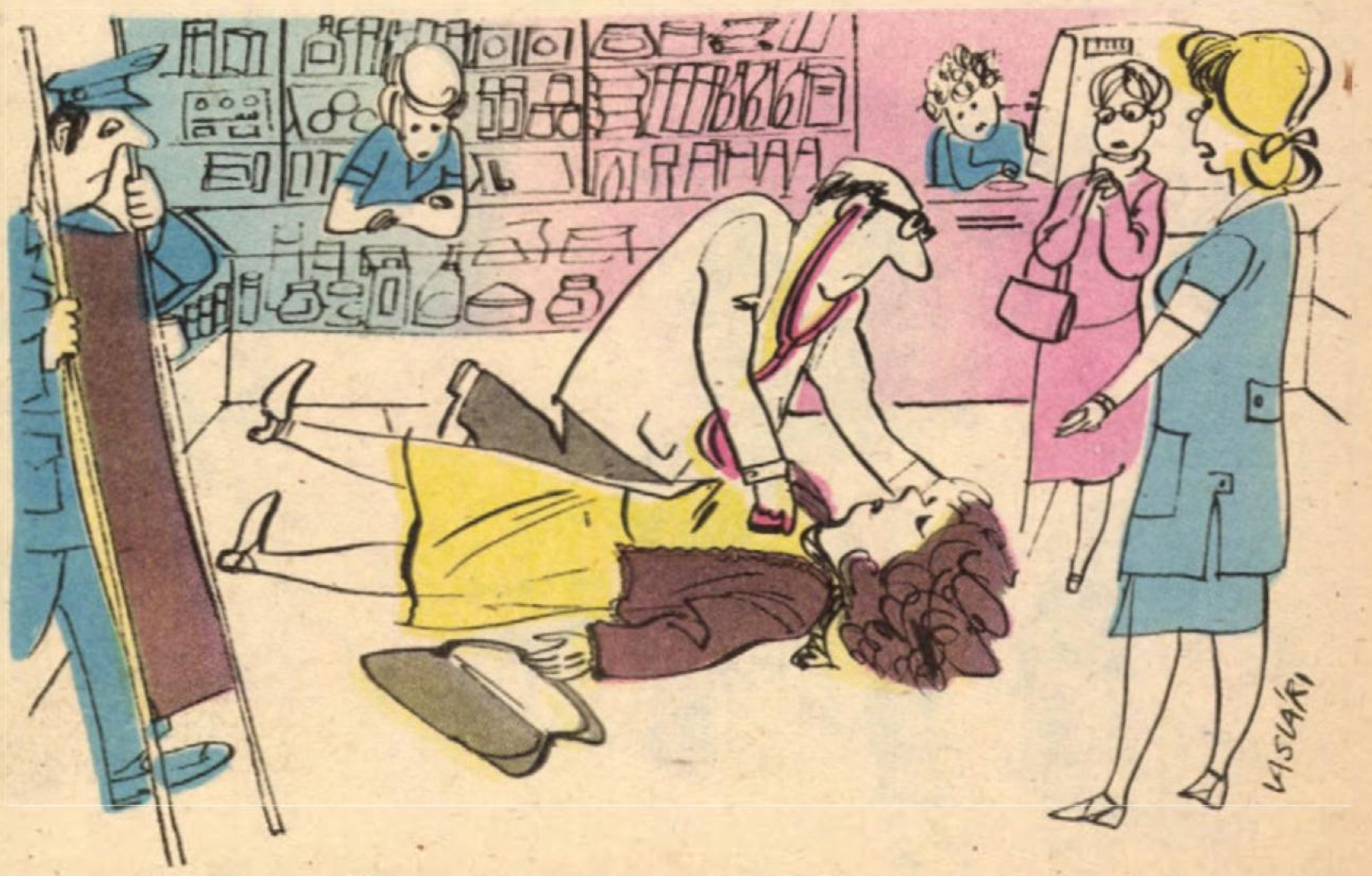
— Sikerült eladnom mind a tizenöt darabot — hangzott az önérzetes válasz.

Ez nem anekdota, hanem igaz történet. Vadonatúj. Istenem, ne add meg nekünk végre mindennapos kis bosszúságainkat!

Földes György

– Ne keltsetek holnap, szabadszombatos vagyok.

– Esküszöm, doktor úr, csak annyit kérdeztem a hölgytől, hogy parancsol-e Lux-szappant.

ÉRZÉKENY EMBER

— Az úgy kezdődött, hogy volt a lakásunk közelében egy étterem. Egy ízben bab nélkül kaptam a bablevest. Nem szóltam semmit, nem vagyok veszekedős természetű, de elhatároztam: ebbe az étterembe soha többé be nem teszem a lábam. Átmentem egy másik étterembe, ahol állandóan hideg leveseket kaptam. Nem szóltam egy szót sem, nem vagyok veszekedős természetű, de elhatároztam: ebbe az étterembe soha többé be nem teszem a lábam.

Néhány hónappal később egy másik kerületbe jártam át ebédelni, mert az én kerületemben már minden vendéglőt kipróbáltam. Nem vagyok veszekedős természetű, de elhatároztam: soha többé be nem teszem a lábam a kerület vendéglőibe, éttermeibe. Hálistennek vannak még vendéglők, éttermek Budapesten.

Ugyanígy jártam a Közért-üzletekkel is. Ha udvariatlanok voltak hozzám vagy nem azt kaptam, amit akartam, nem veszekedtem, mert nem vagyok veszekedős természetű, egyszerűen elhatároztam: ebbe vagy abba az üzletbe soha többé be nem teszem a lábam.

Egy év múlva Kislőcére jártam vacsorázni, Budapesttől negyven kilométerre és Alsólőcén találtam egy boltot, amely kedvemre való volt: bő áruválaszték, udvarias kiszolgálás. Hálistennek vannak még éttermek, Közért-üzletek Budapest környékén. Nem sokkal később a kislőcei étterem vezetőjét áthelyezték N. járási székhelyre és az új üzletvezető nem sokat törődött a vendégekkel. Nem szóltam semmit, nem vagyok veszekedős természetű, de elhatároztam: ebbe az étterembe soha többé be nem teszem a lábam. És nem tettem be a lábam az alsólőcei Közért-boltba sem, mert új eladók jöttek, akik állandóan éreztették velem: majd bolondok lesznek dolgozni azért a kis fizetésért.

Miután Budapest és környékének összes üzleteit végigjártam, bevetettem magam az erdőbe, ahol gyűjtögetéssel és halászattal foglalkoztam. A főerdész azonban pikirt megjegyzéseket tett rám és mivel nem vagyok veszekedős természetű, nem szóltam egy szót sem. Elhatároztam, hogy ebbe a kerek erdőbe soha többé be nem teszem a lábam.

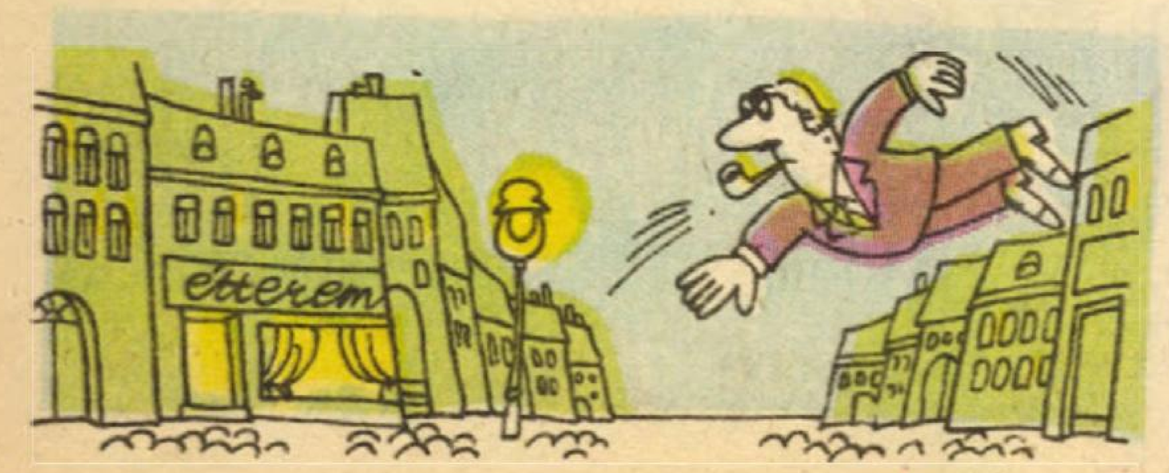
Hálistennek vannak még erdők Magyarországon. Átmentem egy másik erdőbe. Nem volt olyan kerek, mint az előző, de csend volt és nyugalom és békesség. Télen fáztam egy kicsit, de a szomszédos falucska általános iskolásai gondoskodtak az eleségemről. Finom kis magokat hoztak a madáretetőbe. Az idill azonban nem tartott sokáig. A csókák kiutáltak. Sebaj! Van más madáretető is ebben az országban, hálistennek. Elhatároztam, hogy ebbe a madáretetőbe soha többé be nem teszem a lábam. Azért döntöttem így, mert nem vagyok veszekedős természetű. Nem szóltam egy szót sem. Elrepültem.

Igen, elrepültem, mert közben megtanultam repülni. Meg kellett tanulnom, mert a legközelebbi madáretető nyolcvan kilométerre volt. Nem bántam meg, hogy ilyen messzire repültem. A madáretetőben bő választékot találtam különböző magvakból és egy nagyon kedves pedagógussal ismerkedtem meg, aki jó volt hozzám és udvarias. Sajnos, ezt a tanárt áthelyezték Ernyőkére és az új pedagógus már nem törődött velem. „Ezért a pénzért — mondotta — nem fogok kimászkálni az erdőbe!"

Nem szóltam egy szót sem, nem vagyok veszekedős természetű, de rögtön elhatároztam: ide se teszem be többé a lábam! Aztán elrepültem. Még nem tudom, hogy hova repülök, de jó itt fenn a magasban.

Már csak azért is jó, mert ha felfedezek valahol egy éttermet, vendéglőt, ahol még nem jártam, azonnal lecsapok rá.

Mikes György

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– A legnagyobb pácban vagyok. A feleségem izomfejlesztőt szed.

– Magára nem vonatkozik a tábla, hogy itt tilos a fürdés?

– Ez a pech. Pedig egy kis szerencsével megérhettük volna.

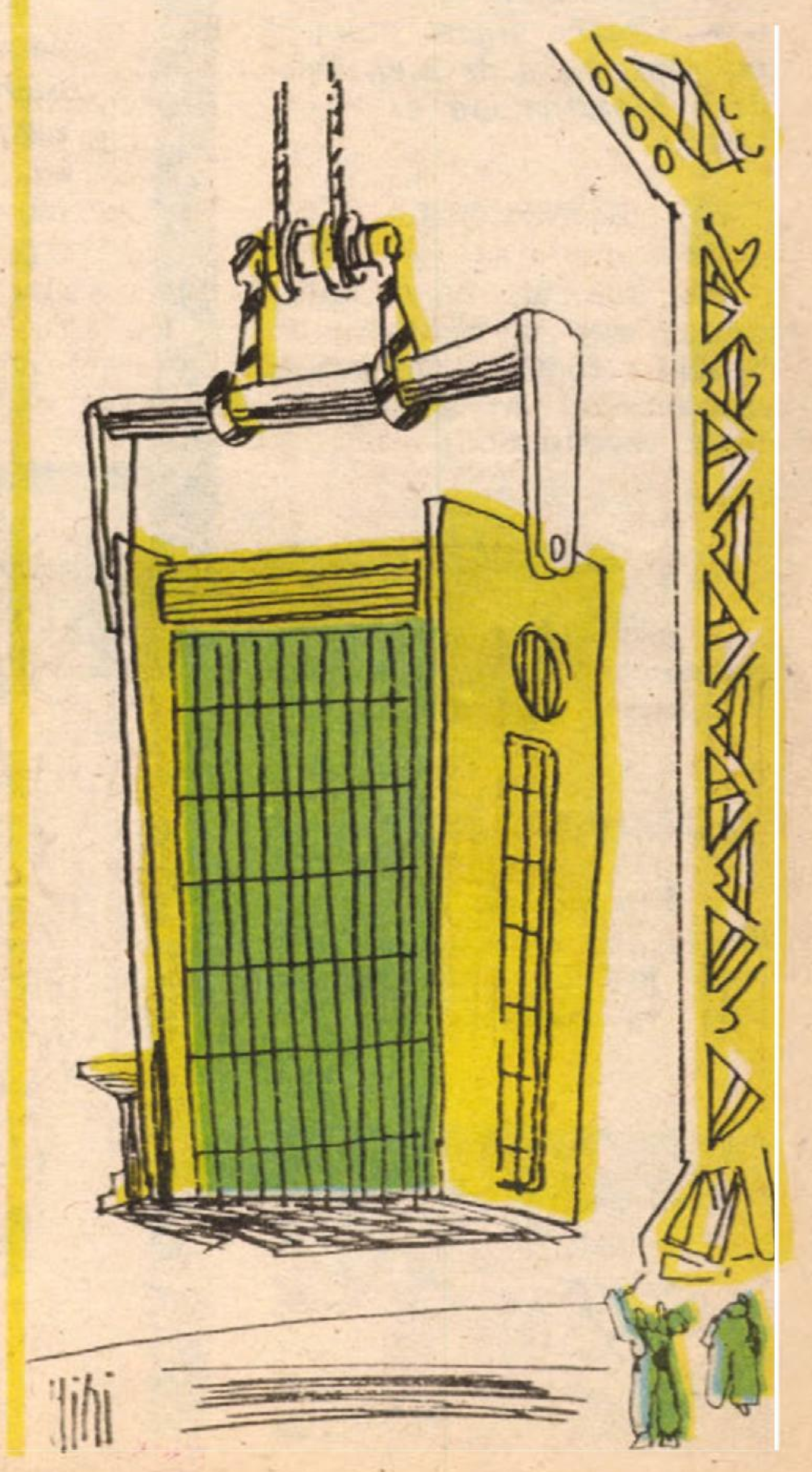
– Higgye el, uram, hogy ez már nem a Soroksári úti elterelés!

HIÁNYOS NEVELÉS

– Be kell neked vallanom, Pista, én nem kaptam szexuális felvilágosítást az iskolában.

A HÁZGYÁRTÁS JÖVŐJE

SZILÁNKOK

ÖNÉRZET

— Engem nem olyan fából faragtak, hogy mindenki előtt hasraessek — mondta büszkén a bohóc.

JÓSZÍVŰ ÚTONÁLLÓ

— Itt van magának a pénzéből egy forint villamosra. Nem mehet haza gyalog ebben a sötét éjszakában, hiszen errefelé sok gyanús alak mászkál.

PROBLÉMA

Az élettársi viszony azért is problematikus, mert nincs mód arra, hogy törvényesen elváljanak.

BÜROKRÁCIA

— A beadott kérvényére kap egy iktatószámot, azzal jelentkezzék egy hónap múlva, mikor is annak alapján kap egy új iktatószámot.

KÜLÖNÖS ESET

— Most, hogy felvettem egy titkárnőt, magamnak is kéne szereznem valami állást.

CSODÁLATOS ÉTTEREM

Az üzletvezető az ajtóban minden vendégnek barátságosan köszön. Az abrosz az asztalon patyolatfehér. A húsleves házimetélttel kitűnő ízű, a tűzpiros, zamatos marhapörkölt vajpuha, kellemesen csípős. A vacsorát záró fekete erős, finom kávé illatú. A pincérek figyelmesek, udvariasak. Bármilyen hihetetlen, a valóságban létezik ilyen magyar étterem. Nem is egy. Például Moszkvában és Bécsben...

KONTROLL

Ha kiderül, hogy valamiben egy véleményem X-szel, rögtön önkritikát gyakorolok, s elismerem, hogy tévedtem.

ISMÉTLÉS

A történelem megismétli önmagát. De nem mindig a sikerre való tekintettel.

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

— Bizony, az én időmben a fiatalkorú bűnözők még jobban tisztelték az idős betörőket...

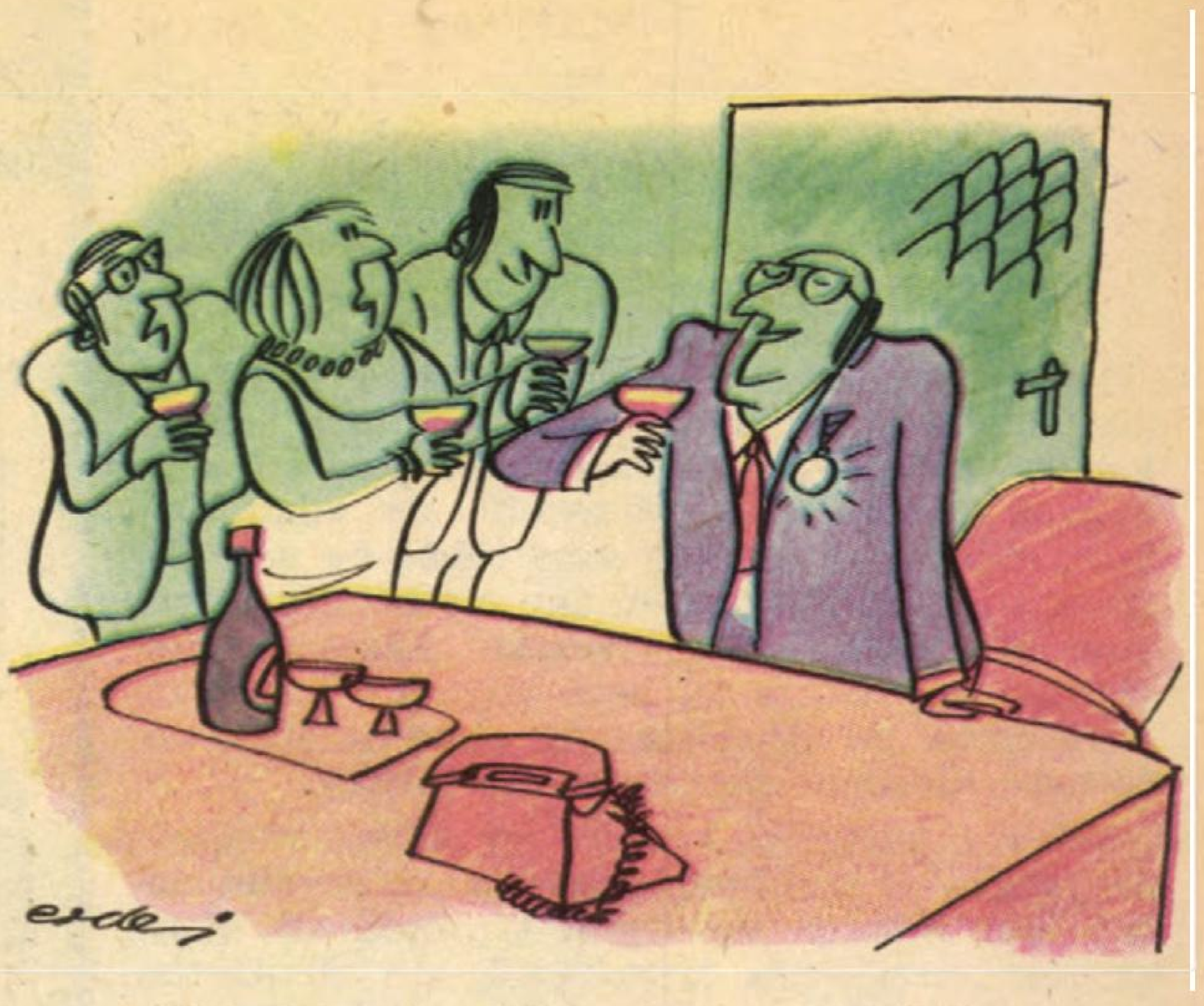
G. Sz.

IGÉNYES BÚTORVÁSÁRLÓK

– Mit nem képzel, uram! Olcsó is legyen, meg legyen is?...

– Akár hiszitek, akár nem, jogtalanul kaptam.

GERGELY MIKLÓS:

A BÜROKRÁCIA TÖRTÉNETE

(A szerző, aki hosszú évekig volt lapunk belső munkatársa, a napokban ünnepelte 70. születésnapját. Ebből az alkalomból közöljük ezt a régebbi írását.)

I.

A kőkorszakban természetesen az aktákat is kőre vésték és természetesen akkor is hevertették őket. Egy leleményes ősember észrevette, hogy ha bizonyos rendszer szerint rakják le ezeket az évtizedekig elheverő kő-aktákat, alájuk lehet húzódni és megvédik az embert az időjárás viszontagságaitól.

Így jöttek rá a házépítésre.

II.

Addig azonban, amíg az első házakat felépítették, rengeteg bonyodalmas ügye volt az őskori lakásügyosztálynak. Sok volt a társbérlet. Az őskori lakásügyosztály egyízben egy ősember mellé egy tigrist utalt be társbérlőnek. Az ember felrohant a lakásügyosztályra.

— A társbérlőm úgy néz rám, mintha fel akarna falni — panaszkodott rémülten.

Az őskori bürokrata unottan piszkálta egy doronggal körmeit és nagyot ásított:

— Nem kell olyan érzékenynek lenni...

III.

A bürokrácia a régi Egyiptomban is szépen virágzott. Egy piramis feltárásánál rengeteg papirusztekercset találtak rejtelmes hieroglifákkal.

— Ezek elintézetlen akták — fejtette meg az egyik tudós.

— Én nem vagyok felelős, kérem — könyökölt fel váratlanul az egyik múmia. — Én még csak három ezer éve vagyok itt.

IV.

A középkor a hűbérurak és egyéb csodaszörnyek világa volt. Egyszer egy ilyen csodaszörny, egy valódi hétfejű sárkány betört egy városkába és elkezdte enni annak lakóit. Éppen a polgármestert kapta be, amikor megjelent a hős kóbor lovag, hogy megvívjon a sárkánnyal.

— Mit óhajt? — kérdezte a sárkány szájából a polgármester.

— Meg akarom magát menteni! — üvöltött vissza a kóbor lovag.

— A hivatalos idő már elmúlt — felelte elhaló hangon a polgármester, miközben a sárkány kettéharapta.

V.

Kolumbus Kristóf lángoló arccal jött ki a tengernagyi hivatalból. A fivére, aki a hivatal előtt várta, forrón megölelte.

— Csodálatos ember vagy, Kristóf! — ujjongott. — Csodálatos új földekre találtál, csodálatos kincseket szereztél Spanyolországnak! Mit kaptál?

Kolumbus Kristóf büszkén nyúlt a zsebébe:

— Egy iktatószámot...

VI.

A bürokrácia, amelynek ilyen hosszú világtörténelme van, végül is 1954. január 14-én délelőtt 10 óra 16 perckor szűnt meg, a Só utcai alhivatalban. A saját fülemmel hallottam, amikor egy tisztviselő haragosan közölte egy ügyféllel:

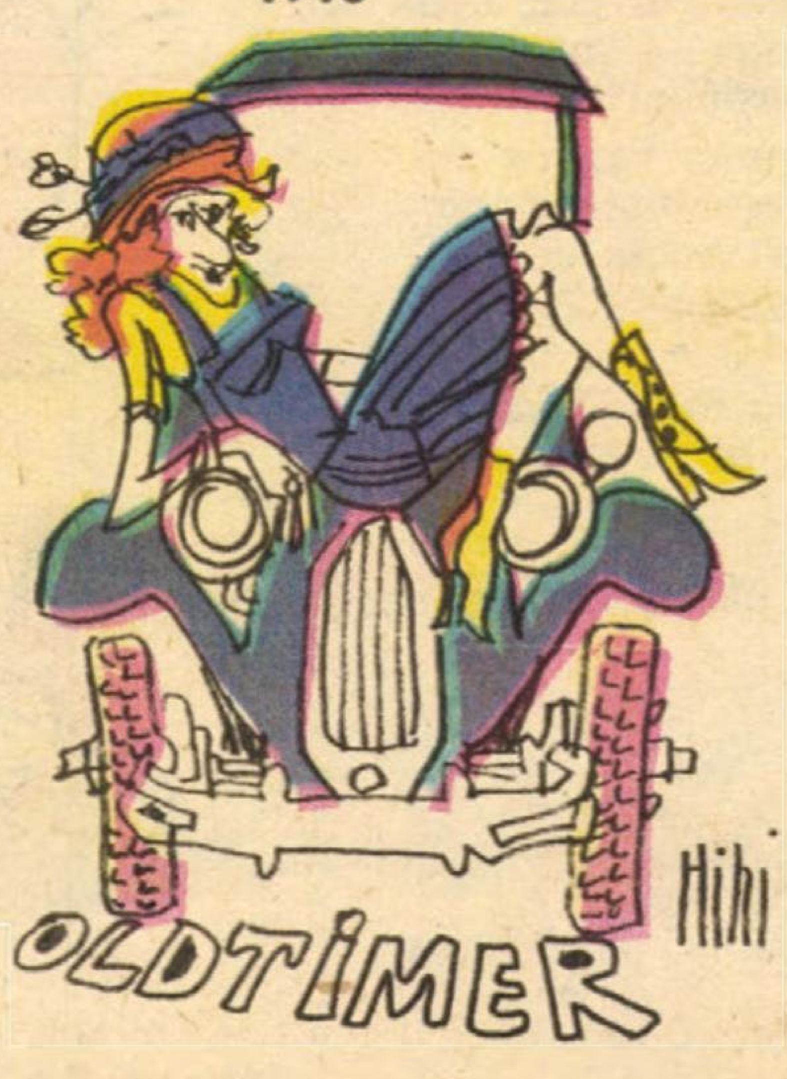
— A bürokrácia már megszűnt, az aktája aláírás alatt van, nézzen be egy-két hónap múlva...

AUTO-SHOW

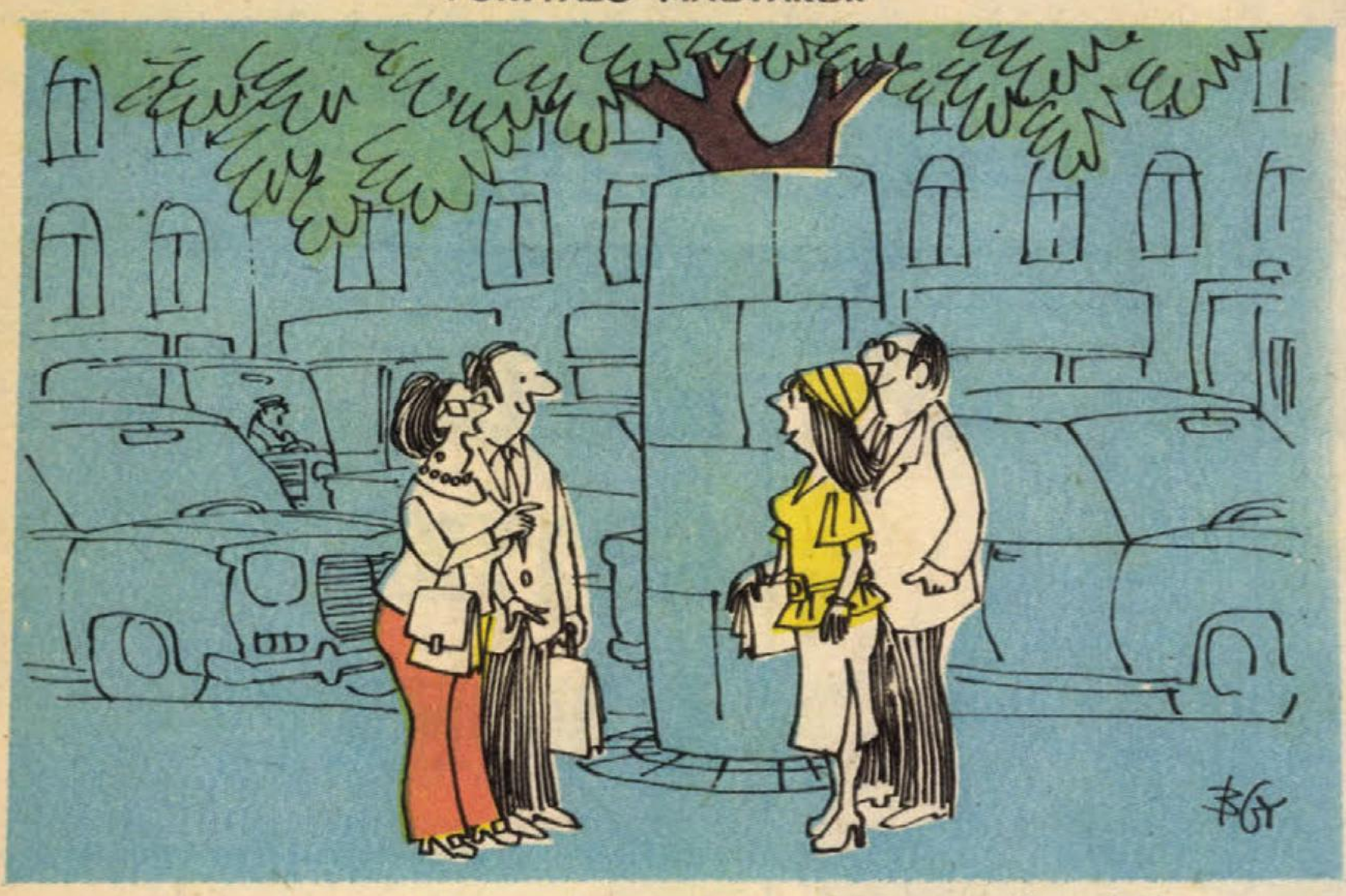
1976

1916

PORTYÁZÓ MAGYAROK

– És ti, idén melyik országban kaptatok gyomormérgezést?

Az ember tragédiája LXXV.

– „Mi ország ez, mi nép, melyhez jövénk?"

(Madách)

KISVÁROS

– Ez a leghasznosabb szobrunk. Ünnepeken zászlót, karácsonykor fenyőfát tart...

– Van építési engedélye?

SZIRÉNA

Éjjel egy óra. A kocsi ott alszik féllábbal a járdán. Új kocsi, ZK-s Arca rózsás, bőre sima, sehol egy ránc, májfolt, vagy horpadás. Pár szépségtapasz, legfeljebb, matrica, stráf, virág, elöl lepke, hátul puma. Kell az, mert az ilyen elöl-lepke-hátul-puma fűrészek még hatvanas átlag mellett is száz kilométert tesznek meg óránként. Belül bigyók, kis csontváz, kockajáték, műanyag csokréta, bólogató kutya. Olyan a kocsi, mint egy duzzadó bakfis, aki rozzant vén lipitylottynak álcázza magát, de ez most mellékes.

Hanem oda méltóztassék figyelni, a randa sarki csehóból e percben támít elő Brunhuber úr, az ügyeletes alkoholista. Lecsetlik két lépcsőn, átbógnizik a járdán, s hogy kerge svungját fékezze, rákönyököl a kocsi tetejére.

És akkor fütyülni kezd az éjszaka. Megszólal a kocsi. Vészjelző-berendezés. Brunhuber úr vigyorogni kezd.

— Halihó — rikoltja. — Jöjjetek, mert csodát tőn az úr. A drága kis madárkák rég elnyugodtak fészkükön, de helyettük, íme, az autó kél harsány dalocskára, hogy felkiáltsa a szendergőket. Ébredjetek, kutyafülűek, mert mély ez az éjszaka, az édes anyukája ne sirassa.

— Egy pillanatra — szólal meg egy kimért hang a harmadik emeletről. — Ha lenne olyan kedves, es odébb telepítené könyökét a kocsim tetejéről, módfelett lekötelezne.

Lipánkai úr. Brokát köpenyben, melynek mintázata a pávamadár farktollait igyekszik utánozni, habos selyemsállal és a tetejébe ápoltan.

— Kukucs, nyuszi — mondja Brunhuber úr. — Elit leprád van. És milyen szépen danol! Tudod, mit teszek én most, nyuszi? Visszacsúrök a lebujba, lebocsátok egy nagyfröccsöt, aztán máris muzsikálunk tovább, oké? Na, puszi!

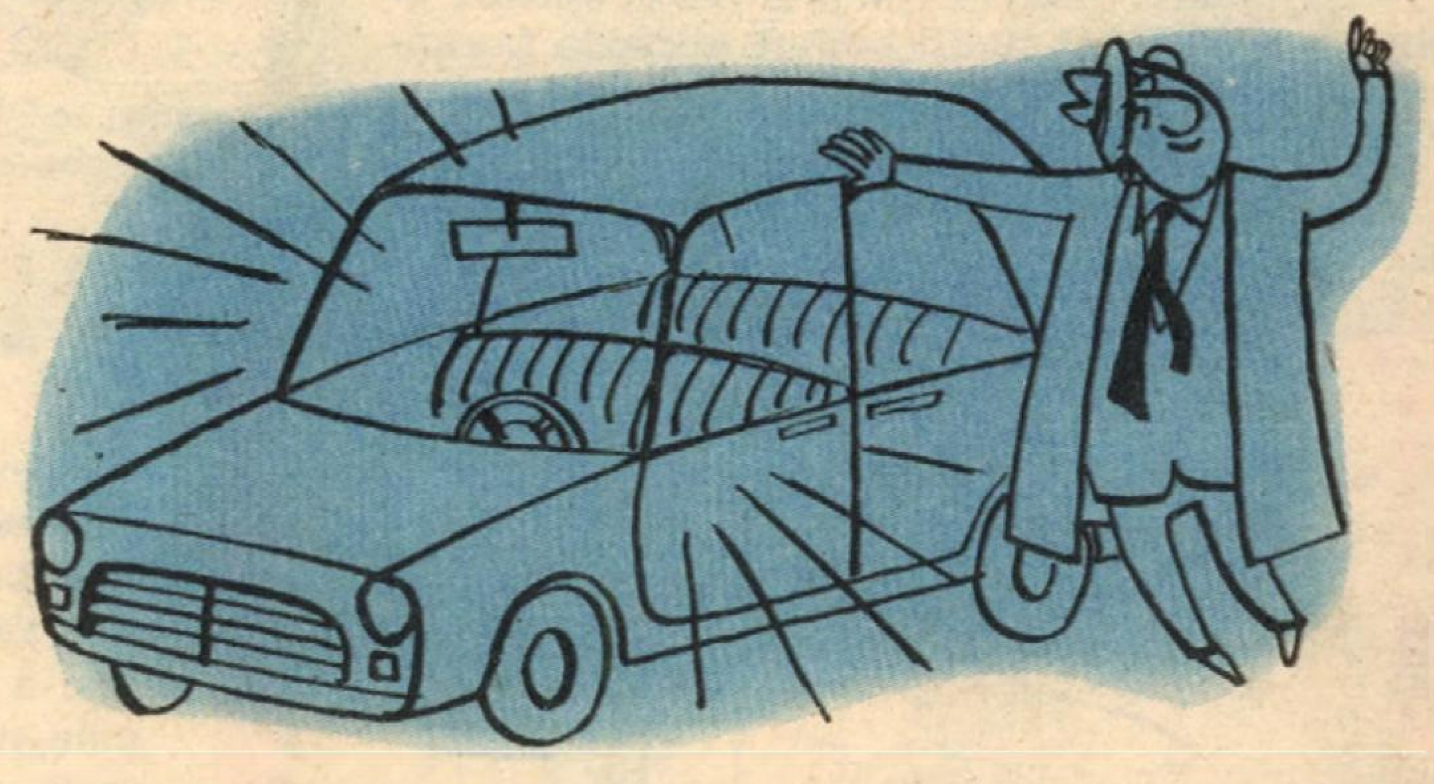
— És kevesebbet kéne inni! — szól utána Lipánkai úr annyira nevelő célzattal, hogy émelyegni kell bele. Az embernek olyan érzése támad, hogy Lipánkai úr lesben állt a függöny mögött, direkt várta az ügyeletes alkoholistát, s a kocsit is csak azért vette, hogy éjszakának évadján felülről jövő bírálatban részesíthesse az egész világot.

A szemközti ház ablakaiban hálóinges alakok álldogálnak, holott a hőség rég nem fonnyaszt datolyát. Ezek a hálóingesek nem vásárolnak ZK-s kocsikat, s a sarki csehót se látogatják. Csak aludni szeretnének, tehát teljesen érdektelenek.

Szégyelljük bevallani: ha Lipánkai úr ocsmány becsületsértéseket üvöltözne, ha azok a frissen manikürözött kezei kétes edényeket öntöznének Brunhuber úr nyakába, egy percig se tépnénk tovább a szánkat. Bölcs mosollyal állnánk tovább, istenkém, emberek vagyunk. De mit tehetünk, ha egyszer nem vagyunk emberek?!

— Türelem, nyuszi — mondja az ügyeletes részeg. — Tedd magad takarékra. Csak ledobok még egy nagyfröccsöt, és máris folytathatjuk a zimzirit, oké?

A szemközti házban éppen véget ér a hálóingesek lakógyűlése. Sternád, a tüzes le-

százalekolt beront a határozattal Nóficerhez, aki százhúsz kiló, és ezért egyenletes lélek.

— Lajoska! — zihálja Sternád. — Vegye fel az ünneplőjét, és ne tartson semmitől. Minden felelősség a miénk. Amit maga csinál, az nem közbotrányokozás, hanem a közösség óhajának harcos továbbgondolása. Lajoska, maga most átsétál és lekever két mennydörgős pofont annak a gazembernek...

— ... Brunhubernak — bólint nyugodtan Lajoska, és az ökle kalapács.

Sternád csodálkozik; ez a lehetőség eszébe sem jutott.

— Dehogyis Brunhubernak — kiáltja. — Lipánkainak, maga szerencsétlen!

Brunhuber úr most újra előzúdul, Bevet egy rittbergert a járdán, majd egy mobó kisgyermek mosolyával böki oldalba a ZK-t. A sziréna kurjongatni kezd, mint egy szüreti mulatság.

— Johahahuuu — nyerít örömében az ügyeletes alkoholista. — Ki az ágyból, lustaságok. Hagyjátok el nyomasztó álmaitok koporsóját, s tegyetek úgy, mintha élnétek. Mert szól már Gábriel trombitája, közel a feltámadás, és csuda mély ez az éjszaka, hogy az édes anyukája ne sirassa.

— Brávó — mondja a harmadikról Lipánkai úr. — Tapsolok. Magyar virtus. Jelzem, Párizsban sose láttam ilyet. Jokohamában sem. Ezért nem jutunk mi, kérem, ötről a hatra. Nos, mély hálára késztetne, ha odébb hurcolná a szervezetét.

Peterdi Pál

TRIBUN

Jack Billingham-en, a Cincinnati játékosán fura átok ül. Valahányszor a tv a Cincinnati mérkőzését közvetíti, a csapat megsemmisítő vereséget szenved, méghozzá éppen Billingham harmatgyenge teljesítménye miatt.

— Olyan rosszul játszom — panaszkodik a szerencsétlen tag —, hogy még a saját szüleim is kikapcsolják a készüléket!

* * *

***B**ud Grant mondta az edzői pályáról:*

— A jó edzőnek három dologra van szüksége. Türelmes feleségre, hűséges kutyára, átütő csatársorra. Nem feltétlenül ebben a sorrendben!

* * *

Az új bajnoki rögbiszezon küszöbén a Sports Illustrated című lap a hajdani híres nagymenő, Red Grange szavait idézi.

— Egyik ellenfelünk olyan kemény volt, hogy félidőben lehúztuk a sportszárat és jóddal kezeltük a lábszárunkon a harapások nyomát. Bob Zuppke, az edzőnk rögtön ki is jelentette: „Ezekkel a jövőben csak hústalan napokon fogunk játszani."

Még egy vélemény, ugyanebben az ügyben.

— A profi rögbi — mondta Frank Gifford —, olyan, mint az atomháború. Nincsenek győztesek, csak túlélők vannak.

* * *

***B**ill Vaughn írja a Kansas City Star hasábjain:*

— Az életben, akárcsak a sportban, messziről meglátszik, hogy kik a nyertesek. Azok, akik nem panaszkodnak a játékvezetőre.

* * *

A Derby County—Manchester United mérkőzés után a vendégcsapat szurkolói nagy dúlást rendeztek. A stadion környékén autókat, kerékpárokat törtek pozdorjává, szép kis kerteket tapostak szét. A károsult háziasszonyok tiltakozó küldöttséget menesztettek Sir Harold Thompsonhoz, a szövetség elnökéhez. A talpraesett Sir Harold aztán megvigasztalta őket:

— Sajnálom, hogy ilyen kár érte önöket — mondta. — De hát tudni kellett micsoda kockázatot jelent egy futballpálya közelében lakni. Miért nem költöznek el?

(p. p.)

Megkérdeztük rajzolóinkat:

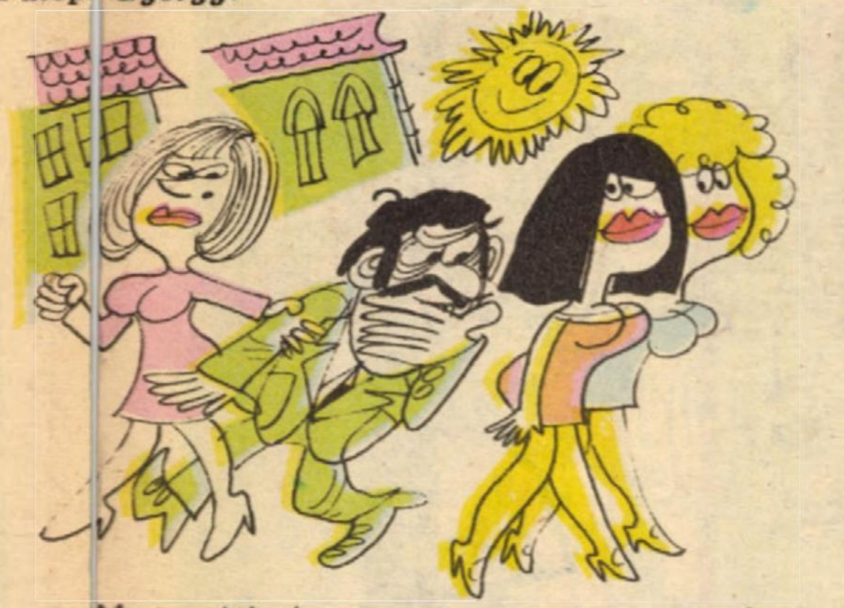
MIÉRT NEM ÉRTIK A NŐKET?

Hegedűs István:

– Mert órákig tudnak beszélgetni jelentéktelen dolgokról.

Fülöp György:

– Mert a feleségem nem engedi, hogy tanulmányozzam őket.

Dallos Jenő:

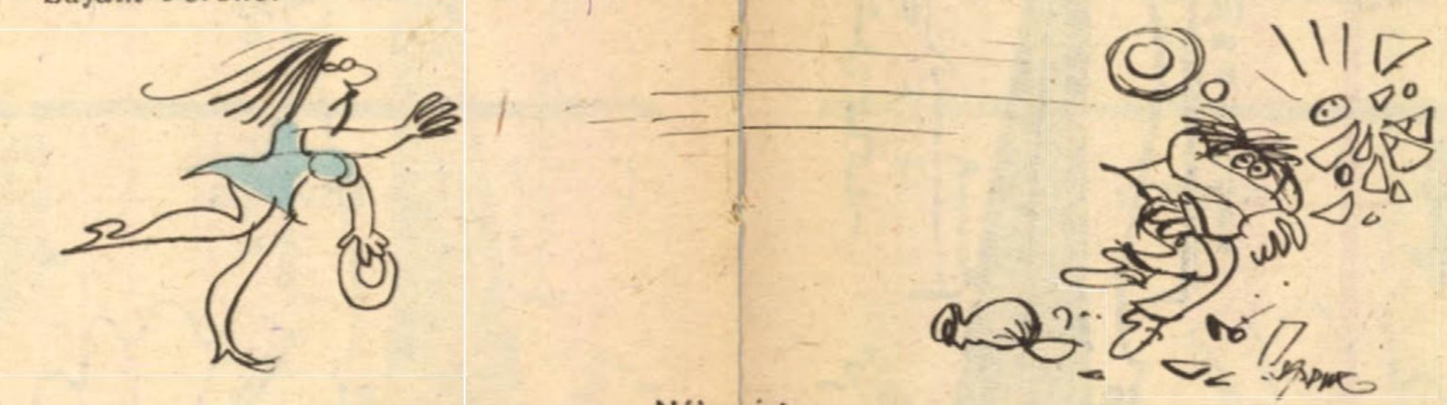
– Miért kell a szép testüket ruhával elcsúfítani?

Tót Gyula:

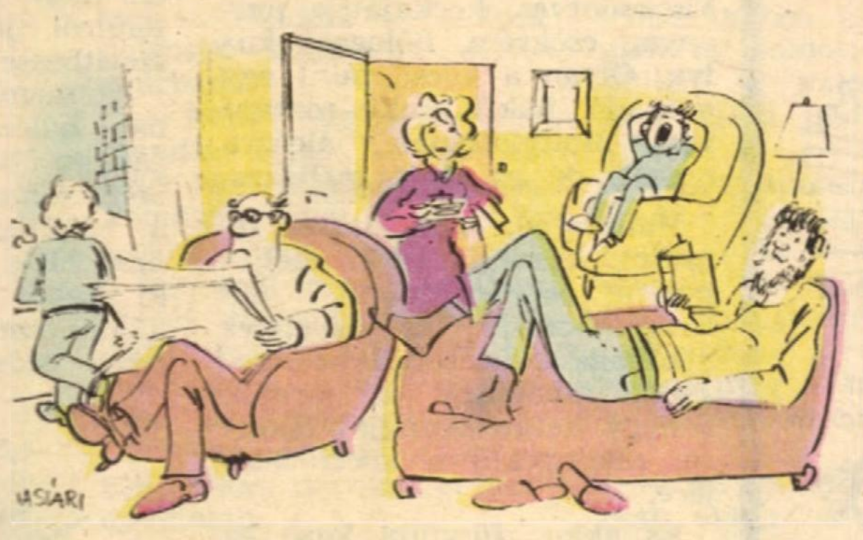
– Lehet, hogy érteném őket, de nem figyelek rájuk.

Sajdik Ferenc:

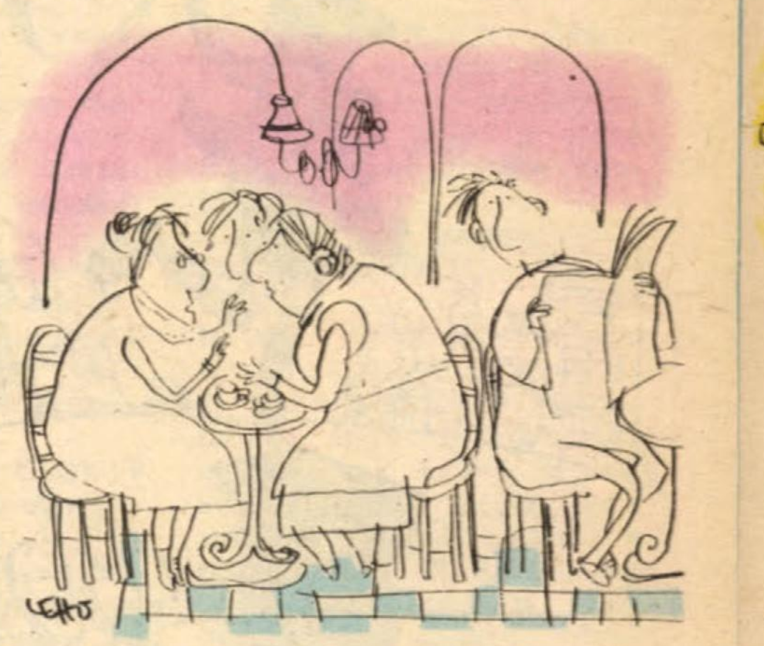
– Néha értem.

Vasvári Anna:

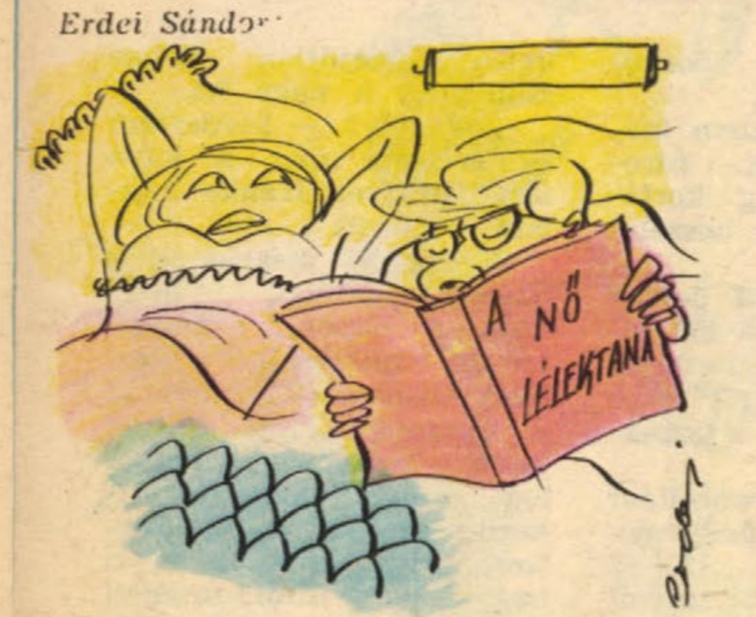
„Vagy talán nem is akarják?"

Lehoczki István:

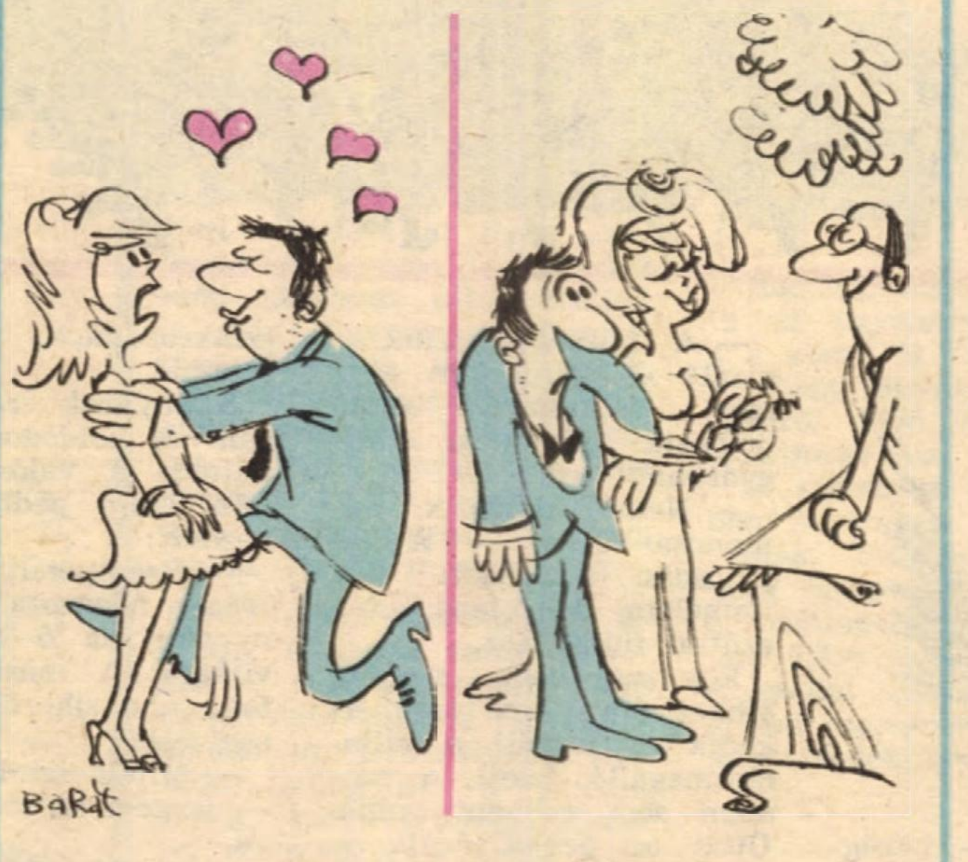
– Azért, mert suttognak.

Erdei Sándor:

– Pedig minden éjjel ezt a kérdést tanulmányozom, de hiába . . .

Barát József:

– Mert amikor igent kellene mondaniuk, nemet mondanak . . .

– . . . és amikor nemet, akkor igent mondanak.

Várnai György:

– Ezt például azért nem értem mert nem tudok franciául.

– Uristen, hogy rohan az idő, lassan itt van a nyakunkon az új szilveszteri műsor.

KI AZ ERŐSEBB?

Immár általánosan elismert tény, hogy mindennapi életünkben fontos, sőt egyenesen nélkülözhetetlen szerepet játszik két személyiség. Az egyiknek a neve Borra Valajos, a másiké Protekczy Jóska. Arról viszont már megoszlik a szociológusok és közgazdászok véleménye, hogy kettejük közül melyik a befolyásosabb. Ezért úgy határoztunk, meghívjuk szerkesztőségünkbe a két érdekeltet, tisztázzák erőviszonyaikat.

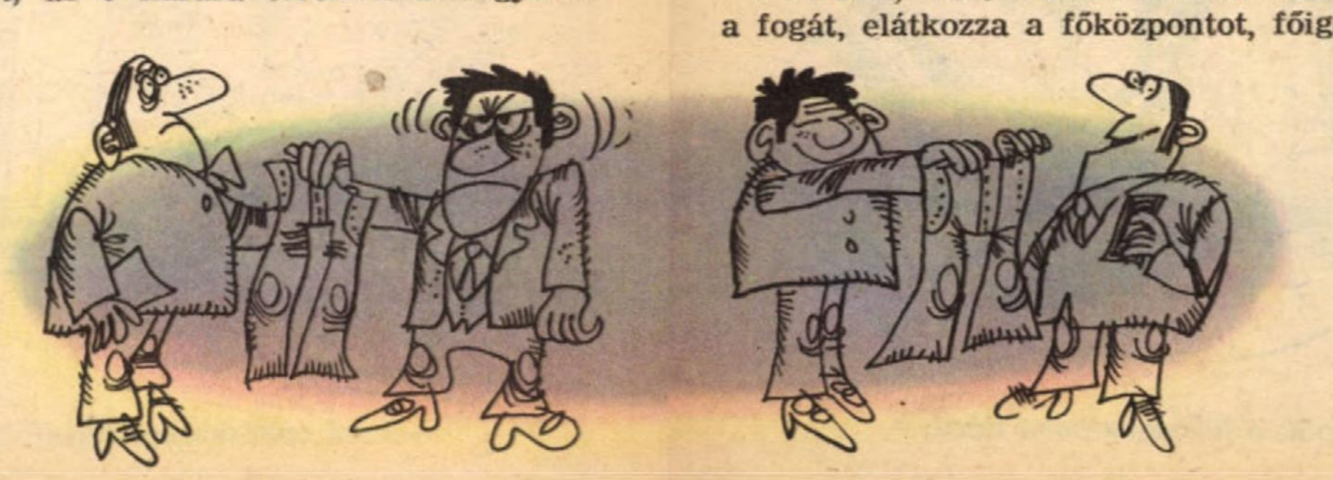
B: Bizton állíthatom, hogy az én szerepem, jellemem, sokkalta demokratikusabb mint P. kollégámé. Míg P. úr csak egy szűk, kiváltságos rétegnek áll rendelkezésére, magam bárki által elérhető vagyok. A borravalót mint elintézési formát, mint akadályelhárító eszközt akárki igénybe veheti, legyen az igazgató vagy segédmunkás, táncdalénekes vagy utcaseprő . . .

P: Csak azt ne mondja, hogy gazdag és szegény. Maga a legantiszociálisabb lény, akit valaha ismertem. Magához csak az folyamodhat, akinek pénze van. A borravaló, mint megoldás eleve el van zárva azok elől, akiknek kevés a pénzük. Nem úgy én! Nálam aztán a pénztárca igazán nem számít . . .

B: Csak a személyi igazolvány. Hogy mi az illető neve, ki a papája és a mamája. Szép kis erkölcsök!

P: De aki protekcióért segít, az legalább nem pénzért csinálja. Ha én segítséget nyújtok, akkor felelősséget is vállalok azért a személyért, aki felé kinyújtom támogató karom. És akiknél én közbenjárok, azok sem hitvány anyagiakért segítenek . . .

B: Nem ám, hanem félelemből! Jó, hogy említi . . . Maga a legsmucigabb pasas, aki valaha is létezett. Maga mindent ingyen akar elintézni. Ha már itt tartunk, jegyezze meg: én mindig két embernek segítek. Annak, aki a borravalót adja, mert elintéződik az ügye, és annak, aki a jattot kapja, mert egy kis pénz üti a markát. Maga viszont legjobb esetben csak az egyiknek a javát szolgálja. Annak, aki protekciót kap. De akihez protezsál, az egy árva grandot sem lát az egészből. Sőt, az ő kárára történik a nagylelkűség . . .

P: Nevetséges. Mi kára származna belőlem?

B: Az, hogy egy fityinget sem kap belőlem. Hogy világos legyen, mondok egy példát. Adva van egy ruhaüzlet. Belép egy vásárló, szeretne venni egy 52 és feles nadrágot. Az eladó savanyú képet vág, úgy tesz, mintha nem volna ilyen nadrág. Akkor a vevő előáll azzal, hogy neki protekciója van. Hozza a főközpontból, a főigazgató üzenetét, akinek ő iskolatársa, katonatársa, sporttársa, útitársa volt, hogy kerítsenek neki egy 52 és feles nadrágot. Mit tehet az eladó? Hátramegy a raktárba és kihozza az árut.

P: És ez miért baj?

B: Azért, mert közben az eladó csikorgatja a fogát, elátkozza a főközpontot, főigazgatóstul, iskolatársastul, nadrágostul. És az jár a fejében, hogy bár jött volna ehelyett a vacak protekciós helyett egy egészen egyszerű, közönséges borravalós vevő, mert akkor neki legalább egy ötvenes ütné a markát.

P: De akinek én nadrágot szerzek, az legalább nem felárral jut a nadrághoz, maga viszont megvámolja az ügyfeleit.

B: Micsoda képmutatás! Arra nem gondol, hogy maga elveszi azt a nadrágot egy másik nyomorult vevő elől, akinek nincs protekciója? Maga éhen halna, ha nem volna bizonyos cikkekből áruhiány, mert attól a perctől a kutya se kérné a maga segítségét.

P: És maga talán nem? Ki adna borravalót olyasmiért, amit mindig és mindenütt lehet kapni?!

B: (elgondolkozva) Ebben van igazság. Azt hiszem mind a ketten úgy fohászkodhatunk: szeressük a hiányt, hogy hosszú életűek lehessünk a földön!

P: Bizony megvallom, nekem nagyon hiányozna, ha megszűnne a hiány . . .

B: Hát akkor félre a haraggal! Szervusz! Azt hiszem, én vagyok az idősebb!

P: Nono . . . Én már akkor is virultam, amikor az emberiség még nem is ismerte a pénzt.

Novobáczky Sándor

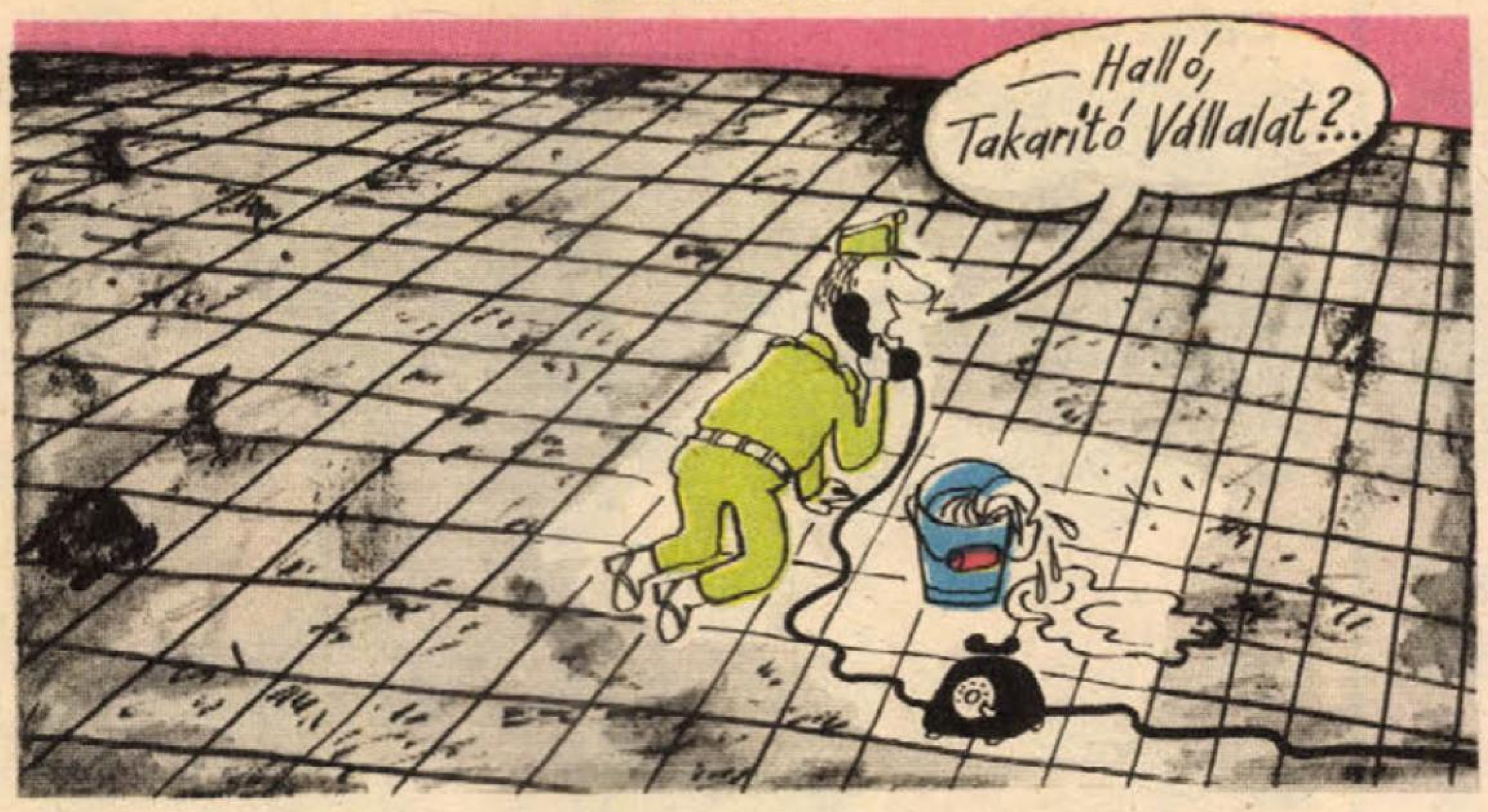
– . . . És látom a jövőt, hogy ezerkilencszázhetvenhatban nem lesz elég parkolóhely . . .

TÓT GYULA:

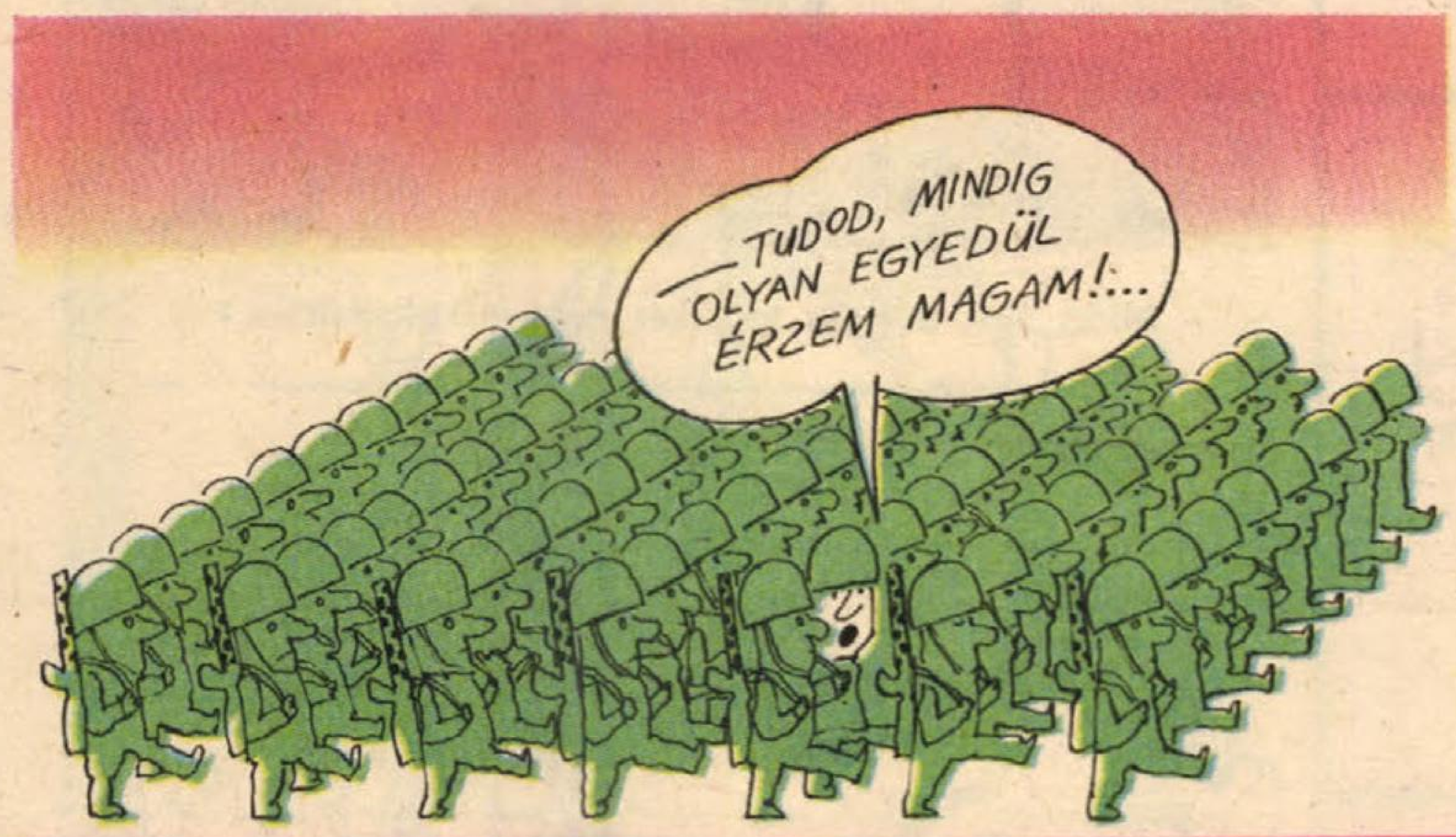
KATONADOLOG

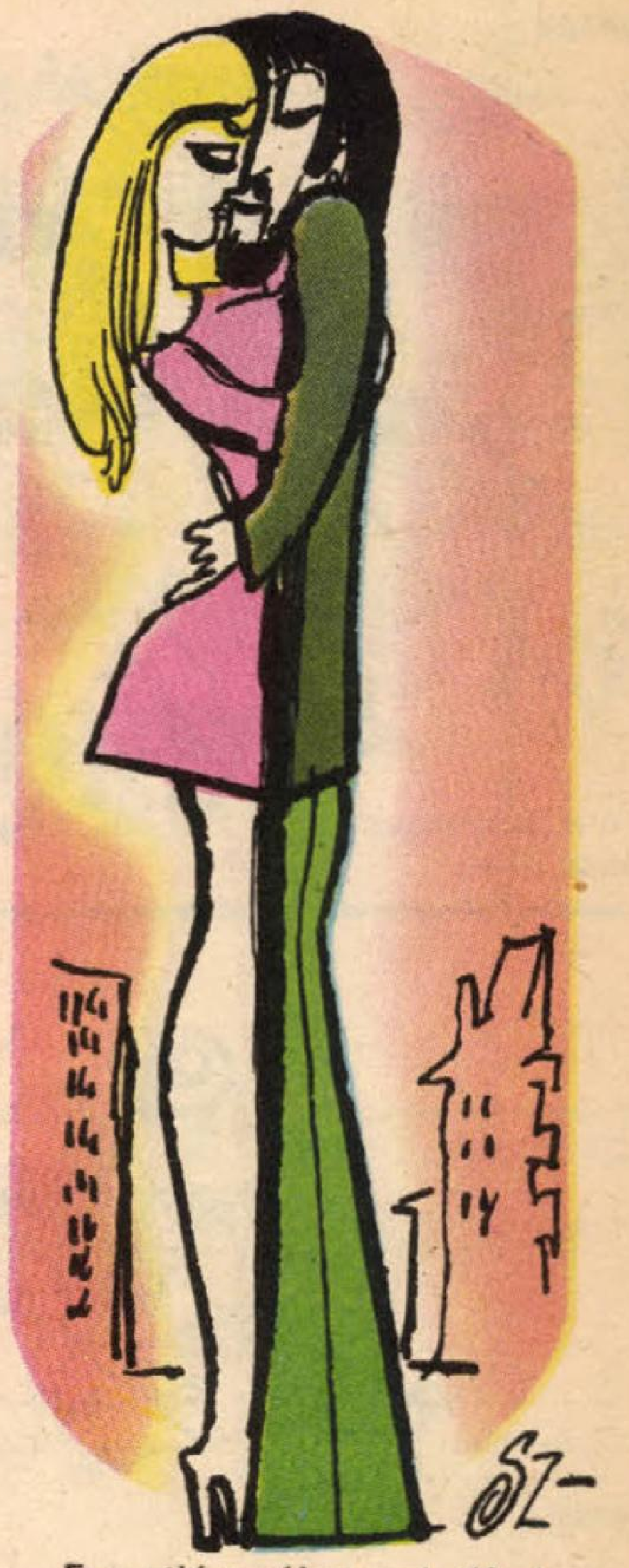
MEGBÍZATÁS

ÉRZÉKENY KORBAN

KÉTFÉLE IDEOLÓGIÁT VALLANAK

– Egy világ választ el tőled.

Kedves barátommal, Gézával találkoztam a minap a Gellérthegy egyik lejtőjén. Hatalmas terméskövet cipelt az ölében lefelé a hegyről, majd megszakadt bele.

— Segítenél egy kicsit? — lihegte. — Csak a taxiállomásig.

— Minek neked ez a nagy kő? — kérdeztem aggodalmasan.

— Viszem haza, Irénkének — mondta nyögve, miközben átvettem tőle a sziklát.

— Irénkének? — hörögtem most már én a félmázsás kővel a kezemben. — Minek a feleségednek ez a dög szikla?

— Szinkronizál — felelte Géza. Az egész olyan volt, mint egy abszurd látomás. Nem volt erőm tovább kérdezni, spórolni kellett a levegővel. Úgy estünk be a taxiba, mint két végkimerült, piramisépítő rabszolga.

Az úton sem beszéltünk sokat, gyűjtöttük az erőnket.

— A feleséged szinkronizál? — kérdeztem egyszer, félúton. — Mióta dolgozik Irénke a filmgyárban?

— Nem dolgozik — mondta Géza. — A kilencedik hónapban van. Remélem, két lány után ezúttal fiúnk lesz.

Egy szót nem szóltam többet. Ha a taxi felemelkedik és átszáll a villamosmegálló felett, a szemem sem rebbent volna. Ütött az őrület órája — gondoltam, de nem voltam nyugtalan.

Irénke nyitott ajtót, jobbról-balról megcsókolt és elégedetten nézte a követ.

— Ez jó lesz — állapította meg és simogatni kezdte.

— Hallom, szinkronizálsz — mondtam Irénkének, miközben a lábaim finoman reszkettek.

— Igen — felelte az asszony vidáman és betolt a szobába. — Doktor Szentpéterpáli Péterrel szinkronizálok, a nőorvosommal.

Könnyűnek éreztem magam és boldognak. Átrepültem a valóság korlátain. Géza pedig beszélni kezdett:

— Szentpéterpáli doktor Irénke nőorvosa. A két lányunkat is ő segítette a világra. A mostanit is ő fogja, ha sikerül a szinkronizálás.

— Miféle szinkronizálás? — néztem rá megbabonázva.

— Az új rendelet szerint csak akkor lehet a doktor ott Irénke szülésénél, ha éppen ügyeletben van, a kórházban — magyarázta Géza. — Ha nincsen szolgálatban a doktor, nem mehet be Irénkéhez. Ezért próbálunk szinkronizálni.

— Vagyis? — érdeklődtem és kezdtem magamhoz térni.

— Vagyis megpróbáljuk egyeztetni az időpontot, Irénke szülését Szentpéterpáli ügyeletével. Hogy a kettő összejöjjön. Ehhez kellett ez a nagy kő.

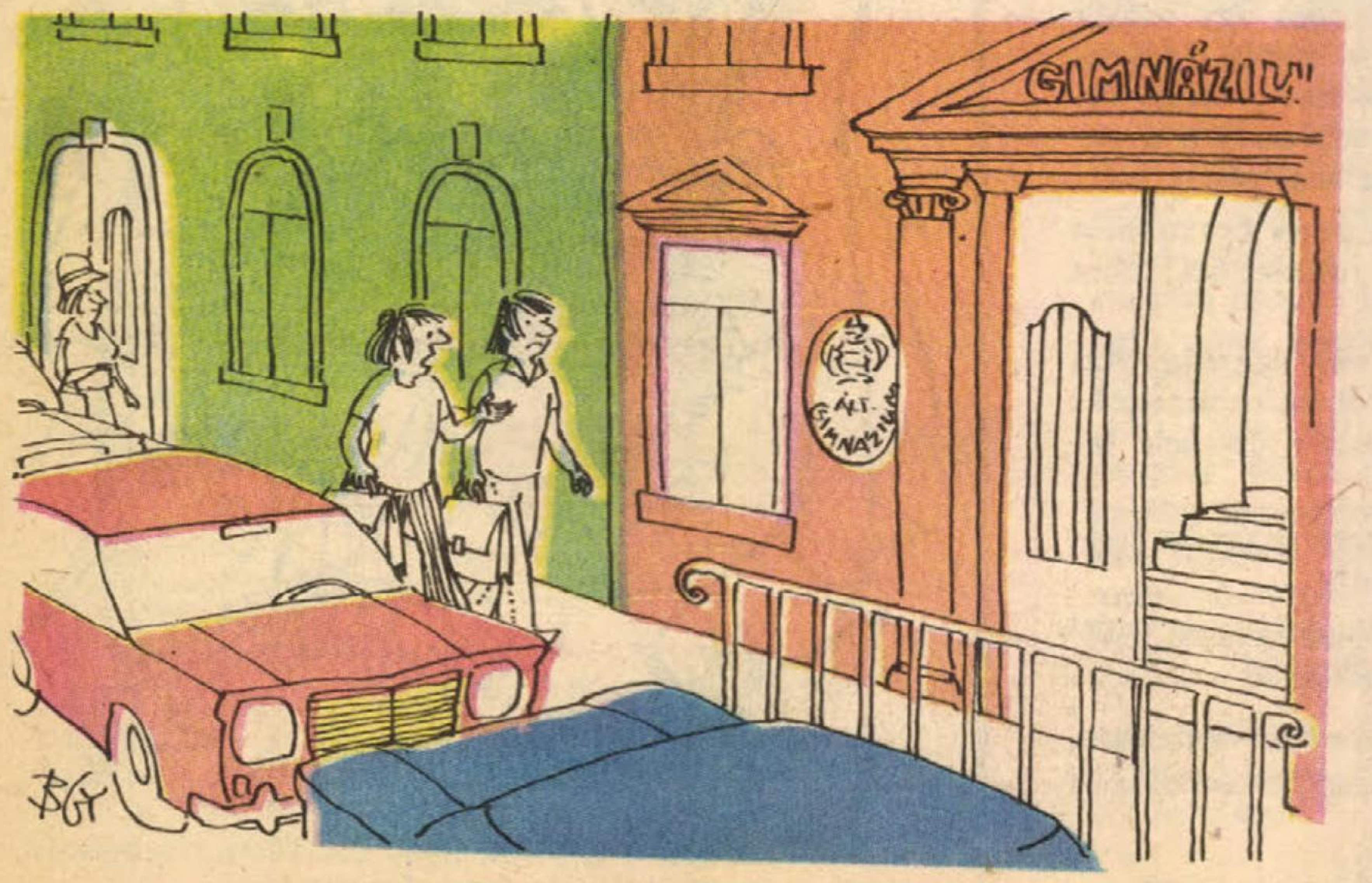
— Vagyis? — kérdeztem és éreztem már a kávé ízét, amelyet Irénke közben behozott.

— Vagyis megbeszéltük Szentpéterpálival, hogy azon a napon, melyen Irénke mindenórás lesz, telefonkapcsolatot tartunk. A doktor, mielőtt szolgálatba indul a kórházba, egy órával előbb jelentkezik, Irénke pedig óvatosan emelgetni kezdi a nagy követ. Ettől, minden valószínűség szerint elindul nála a szülési folyamat, és amikor bemegyünk a szülészetre, Szentpéterpáli doktor lesz az ügyeletes szülész.

— Egy kő esett le a szívemről! — kiáltottam. — Egy hétszer akkora kő, mint amekkorát idecipeltünk!

Gézáék rátaláltak a bölcsek kövére!

Somogyi Pál

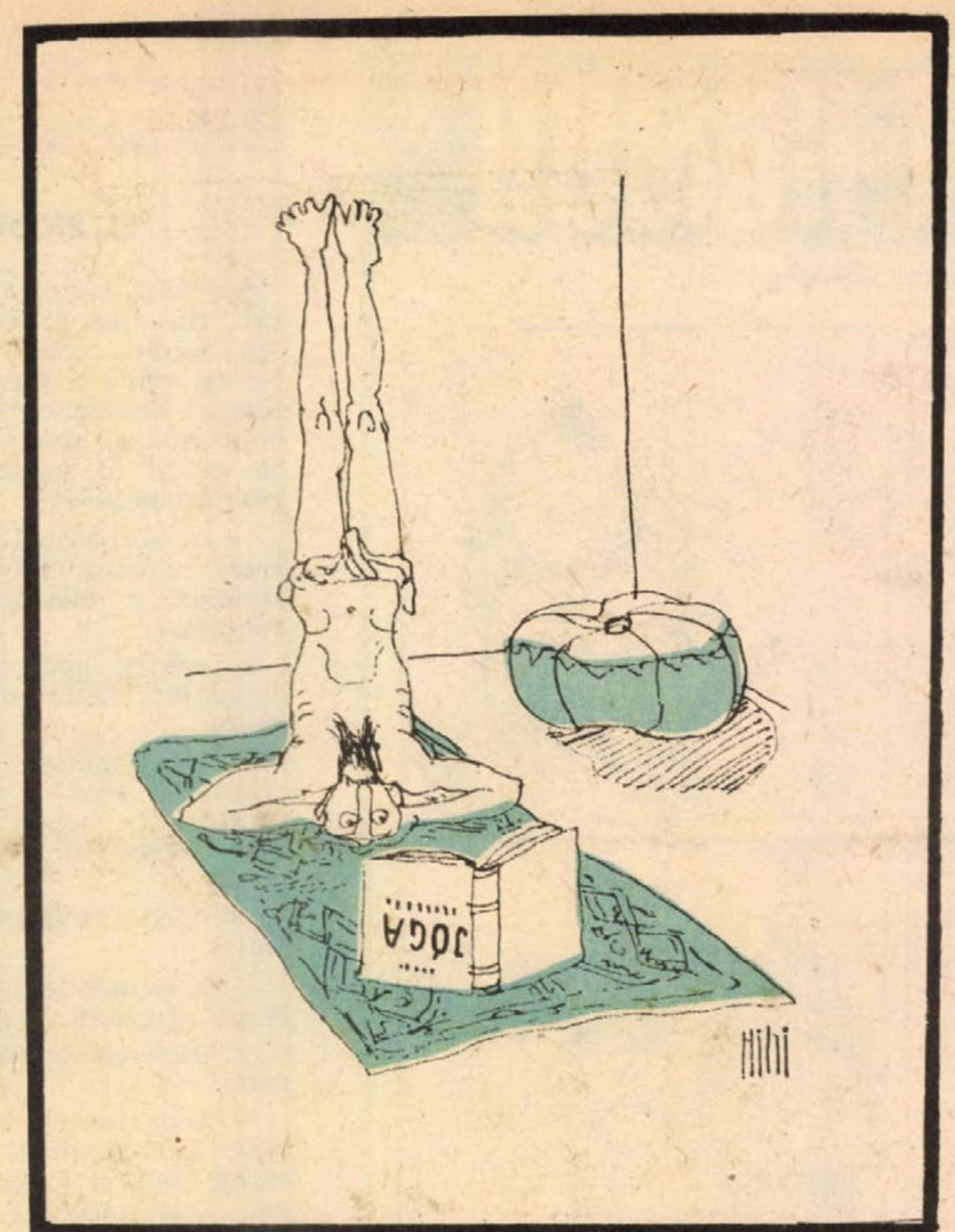
– A kukoricatörésig valahogy majdcsak kibírjuk...

GŐG

– Hét dombon épült a lakásunk, mint Róma!

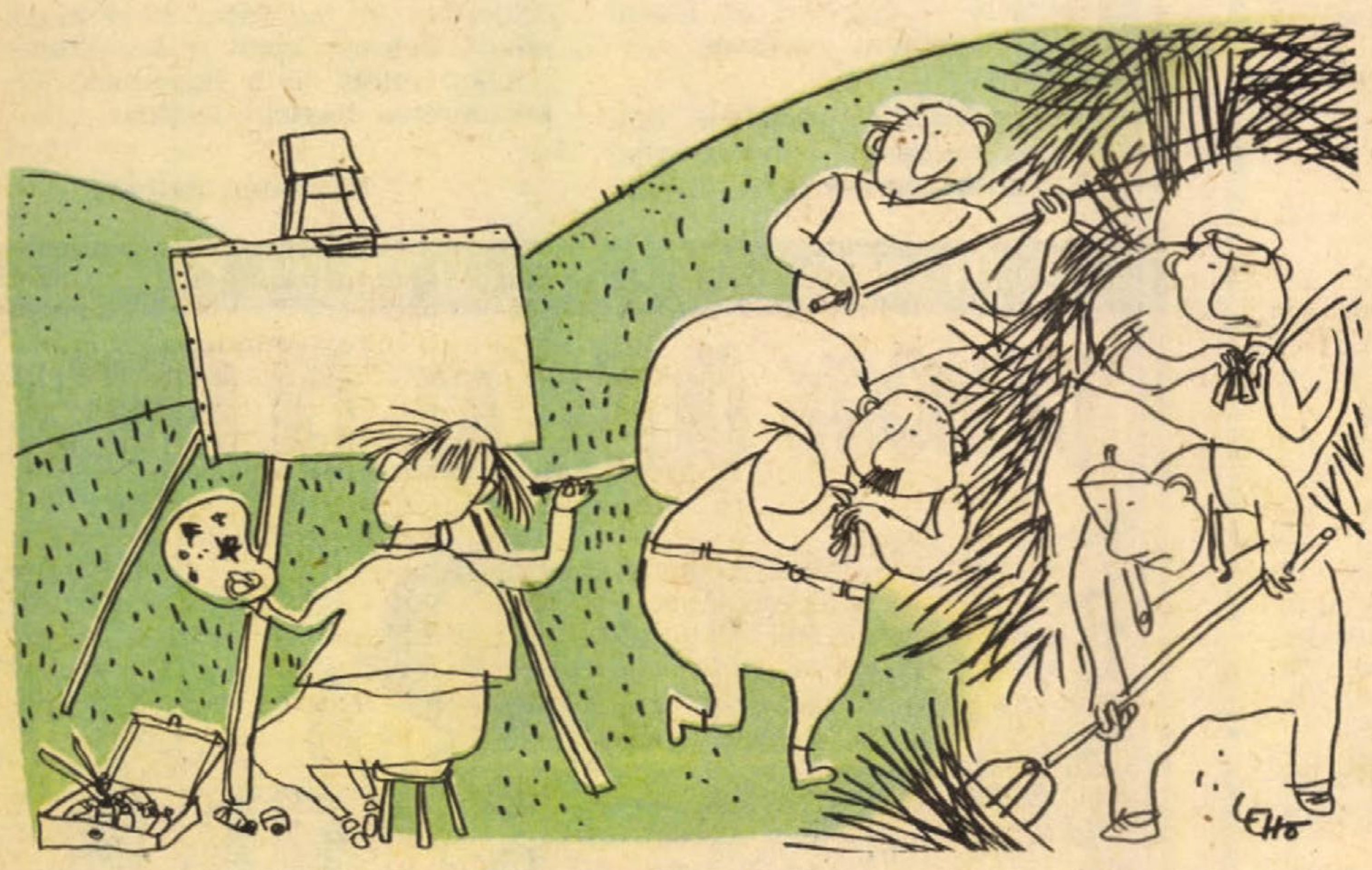

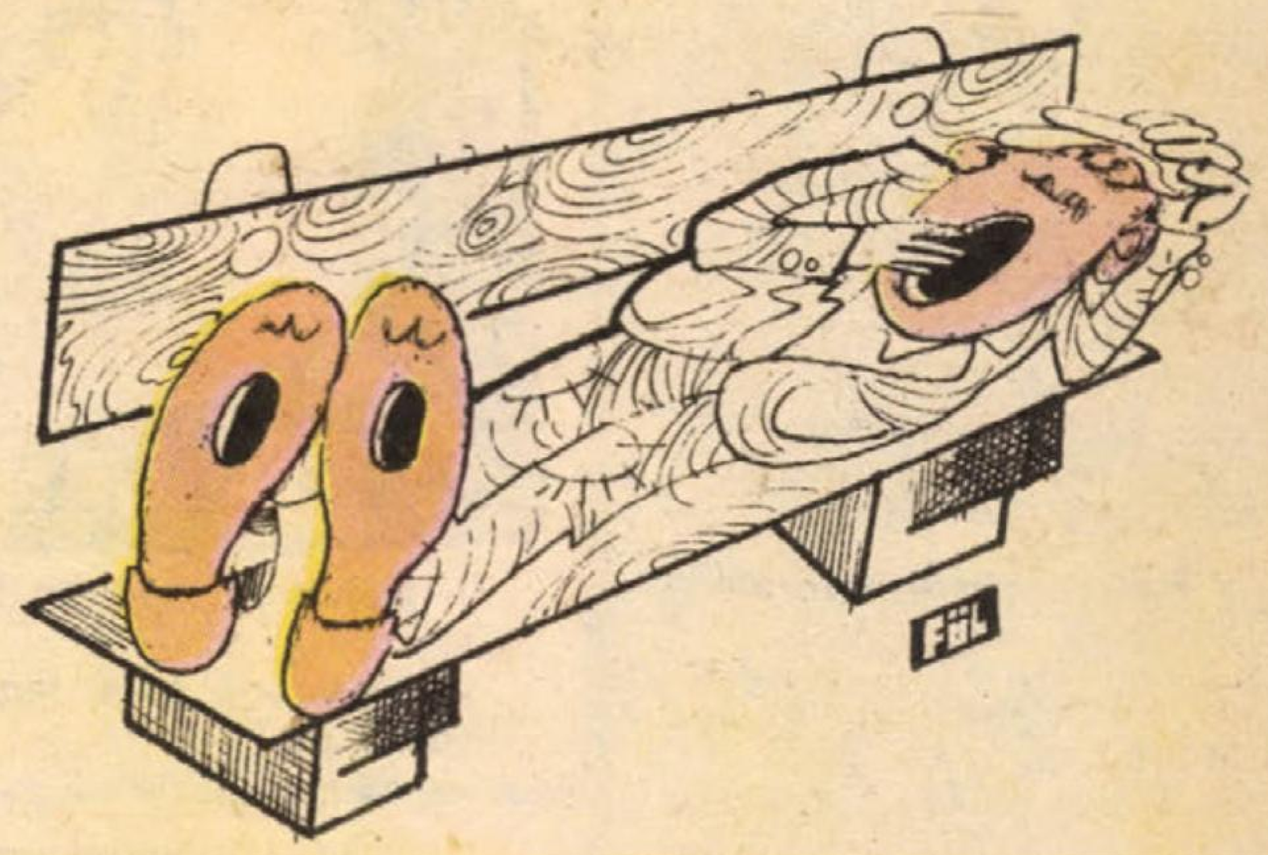

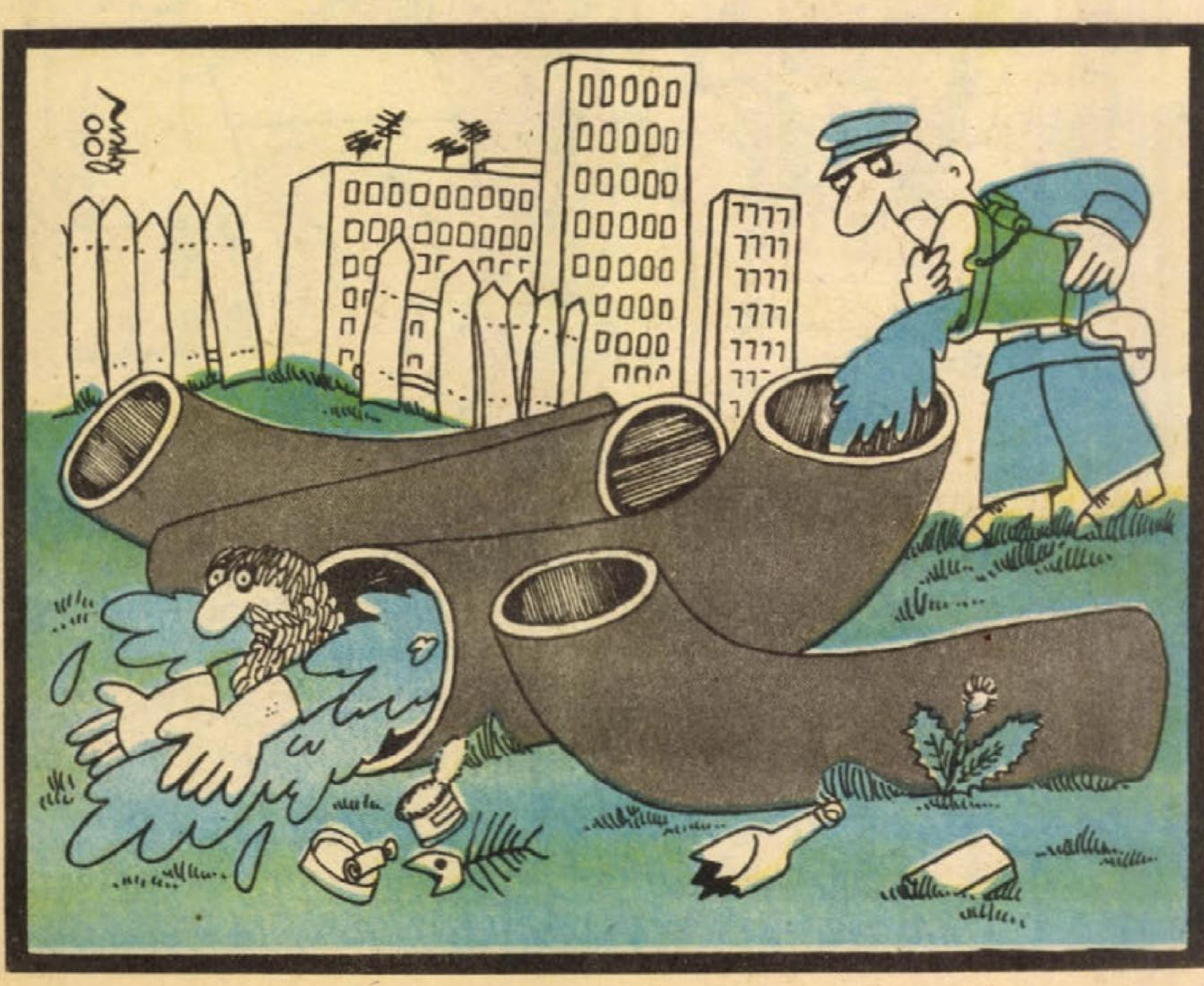

NAPLOPÓ

BRENNER, HEGEDŰS, SAJDIK, LEHOCZKI, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, DALLOS

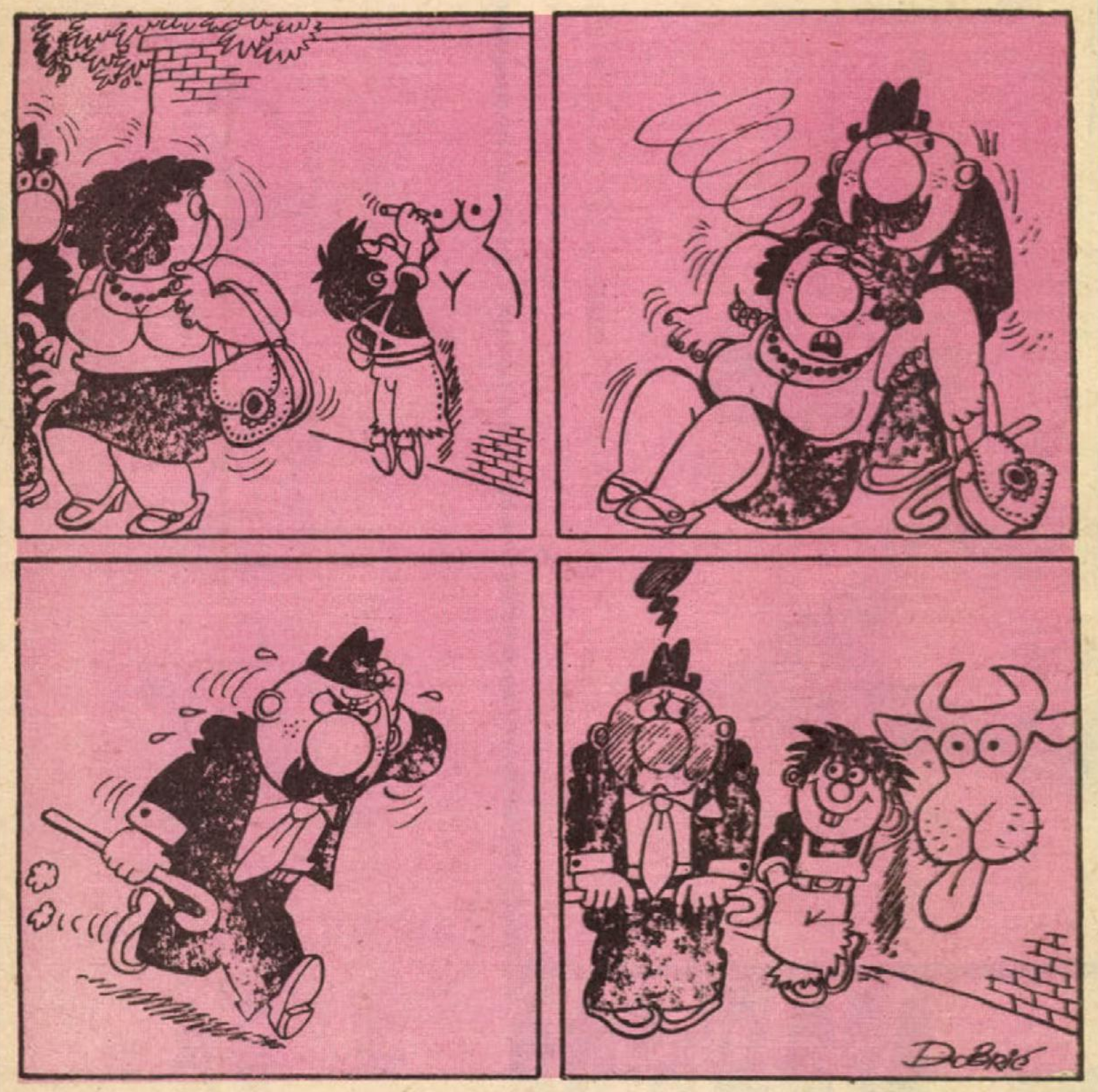

IMPORT HUMOR

RAVASZ KÖLYÖK

SZÖVEG NÉLKÜL

SZERELMES FORGALMISTA

– Dehát ez már rég kiment a divatból!
– Nem baj. Mire legyártjuk, megint divatba jön!

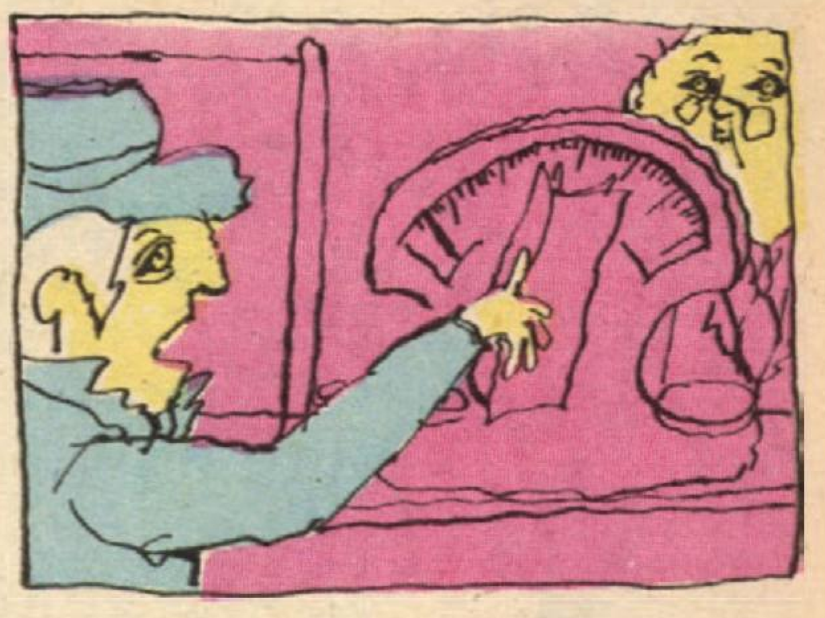
ÁLLÁSKÖZVETÍTŐNÉL

– Ez még semmi, főnök! Állathangokat is tud utánozni!

FANTASZTIKUS NOVELLA

ELLENŐRZÉS

Az üzlet zsúfolva volt vásárlókkal. Az ajtó hirtelen kivágódott, egy szigorú arcélű férfi robbant be, és máris a pult előtt termett. Hatvan másodpercig szemlélődött, majd hanyag mozdulattal a zsebébe nyúlt, és felmutatta arcképes kádfürdőbérletét:

— A központból jöttem. Ellenőrzés. Kérem, szíveskedjék visszatenni a mérlegre azt a felvágottat!

A mérleg nyelve szeszélyesen ingadozott, aztán megállt a nyolcason.

— Megállapítom tehát a súlycsonkítás tényét. Tíz deka vadászszalámi helyett ez mindössze nyolc deka. Mi erről a véleménye?

Az eladó zavartan mentegetődzött:

— A csúcsforgalom az oka. Emberek vagyunk, tévedhetünk.

A férfi türelmetlenül közbevágott:

— Nem magát kérdeztem! Miután a visszaélések, szabálytalanságok csak a fogyasztó segítségével, közreműködésével szüntethetők meg, ezúttal a vásárlókat ellenőrizzük.

A vásárló — negyven év körüli férfi — sápadtan, idegesen tépdeste cekkerét.

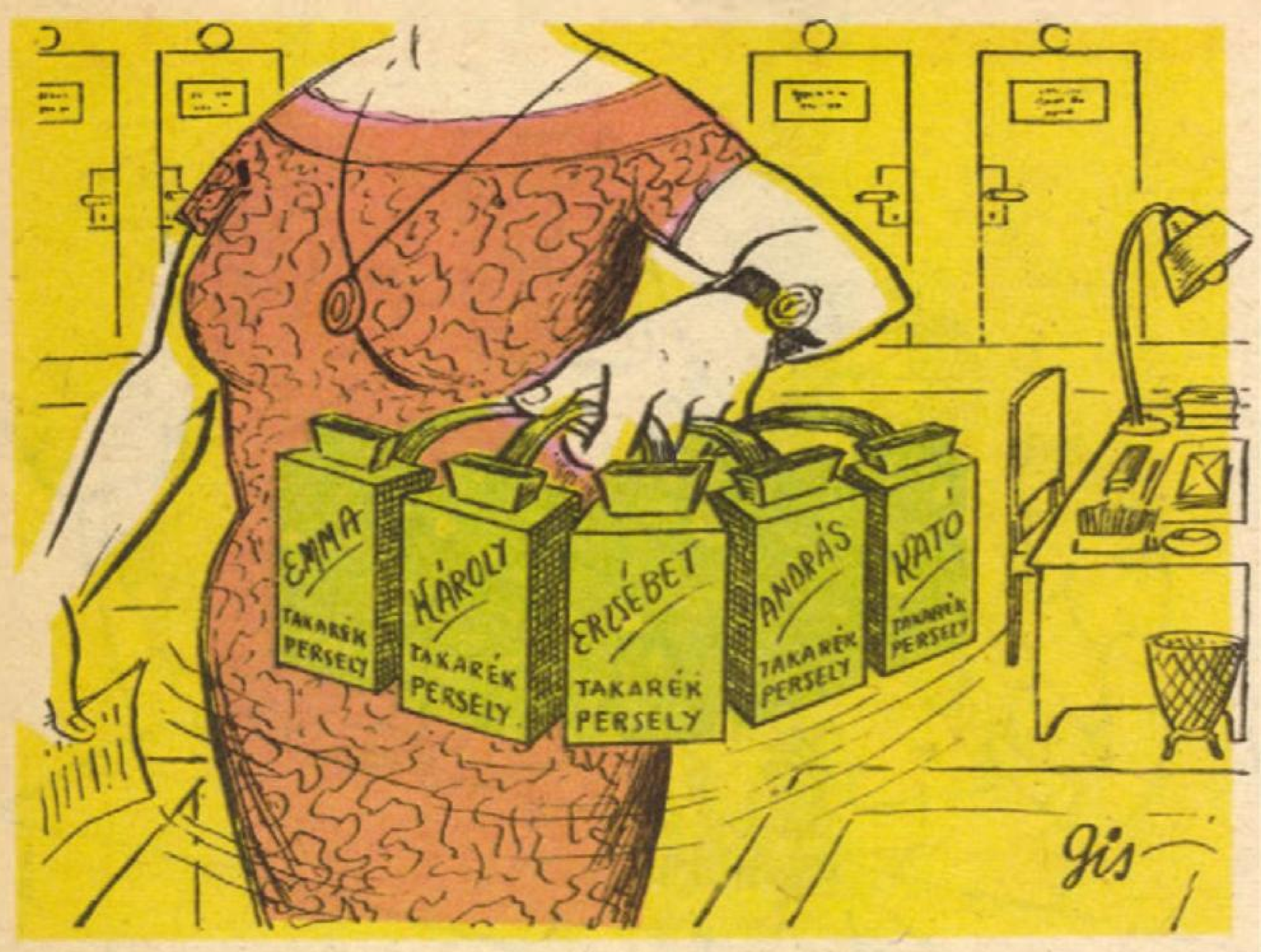
— Hanyagsággal vádolom önt, nemtörődömséggel, gyávasággal —, pattogtak keményen az ellenőr szavai. — Ön jól látta, hogy a mérleg csak nyolc dekát mutatott, ennek dacára nem reklamált, eltűrte, hogy becsapják, megkárosítsák. Sajnos, nem ön az egyetlen, aki ilyen megalkuvó. De most sikerült valakit tetten érnem, aki belenyugvással fogadja, hogy becsapták. Talán még szépen meg is köszöni.

— Most mi lesz velem? Nekem családom van — nyöszörgött a súlyos vádakkal illetett személy.

— Tekintve, hogy első esetben értem tettem, ezúttal nem veszek fel jegyzőkönyvet a történtekről, de legközelebb az ilyen gyávaságot nem ússza meg súlyos pénzbírság nélkül. Önöket, többi vásárlókat is figyelmeztetem, hogy az Ellenőrzés a jövőben fokozott figyelemmel kíséri az ilyen vásárlói mulasztásokat és szigorúan el fog járni a vétkesek ellen! Célunk, hogy a kereskedelemben minél több figyelmes, lelkiismeretes vásárló legyen!

Galambos Szilveszter

ÖSSZEVONT GYŰJTÉS NÉVNAPOKRA

A LÁTSZAT CSAL

– Mostanában éjjel nem látni annyi részeget...
– Mert már nappal berúgnak.

TÜCSÖK és BOGÁR

Csak mindig szépen, magyarosan. Ez a hirdetés — stílszerűen — a keszthelyi Hungária étterem kirakatában volt látható.

(Dr. Gasztonyi Vince, zalaegerszegi olvasónk felvétele)

Lővei Mária. Született: 1960. július 15. Testsúly: 47 kg, magasság: 160 cm. 1960 decemberében kzedett a DKSI-ben tornászni. Horváthné Elek Anna irányításával, s azóta folyamatosan az egyesület versenyzője. A Münnich Ferenc Gimnázium testnevelés-tagozatos tanulója.

Nem lehet elég korán elkezdeni!

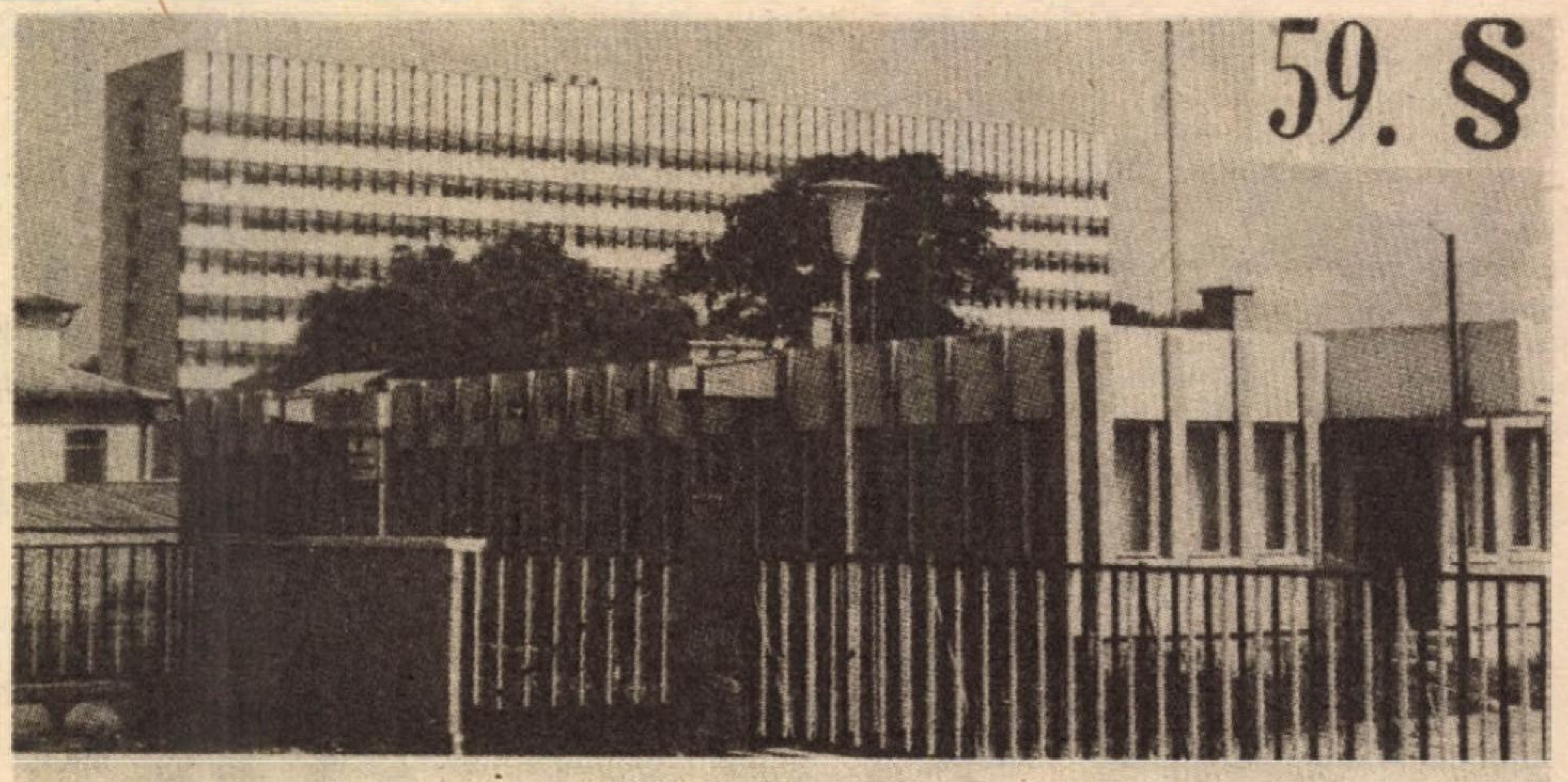
(Kivágás a Dunaújvárosi Hírlapból. Beküldte: Tóth Erika 2400 Dunaújváros, Barátság út 32.)

Szennyvízbővítés 46 millióért

Brávó! Nem lesz többé hiánycikk a szennyvíz!

(A Naplóban észlelte Bakay Elek, veszprémvarsányi olvasónk.)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A Magyar Népköztársaság biztosítja az állampolgárok számára a művelődéshez való jogot.

Mit jelent e nagyszerű tény mellett az a csekélység, hogy a fotó a kisvárdai mentőállomást és a kórházat ábrázolja?

(A Kelet-Magyarország c. lapból ollózta Bereczky Károly, nyíregyházi olvasónk)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A feleség panaszkodik a férjének:

— Már nem vagy olyan kedves hozzám, mint házasságunk előtt voltál!

Mire a férj:

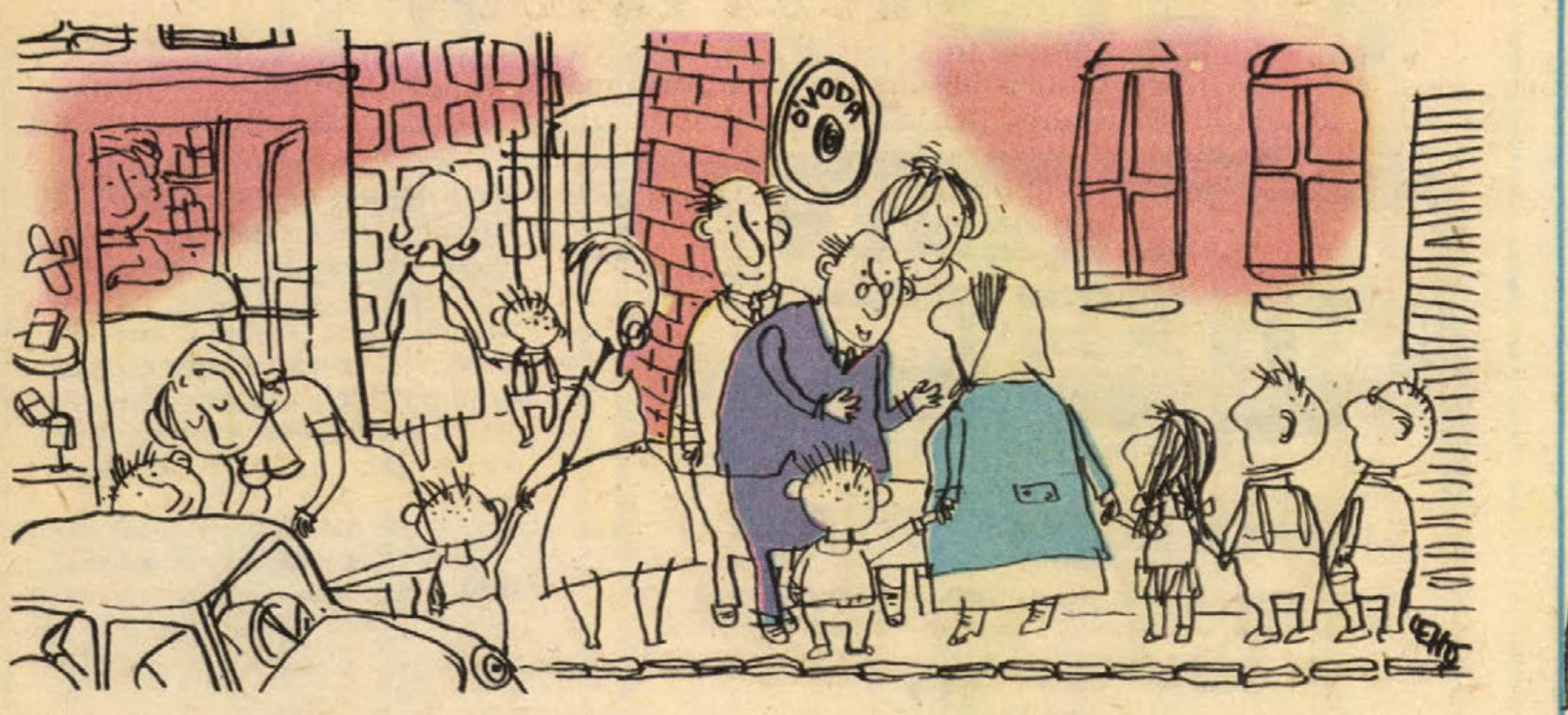
— Mondd, láttál már valakit, aki az autóbusz után szalad, mikor már benne ül?

*

A tengeren rettenetes vihar dúl, a hajó veszélyben van. A kapitány segélyt kérő rakétákat lő ki. Egy utas tántorogva megy fel hozzá:

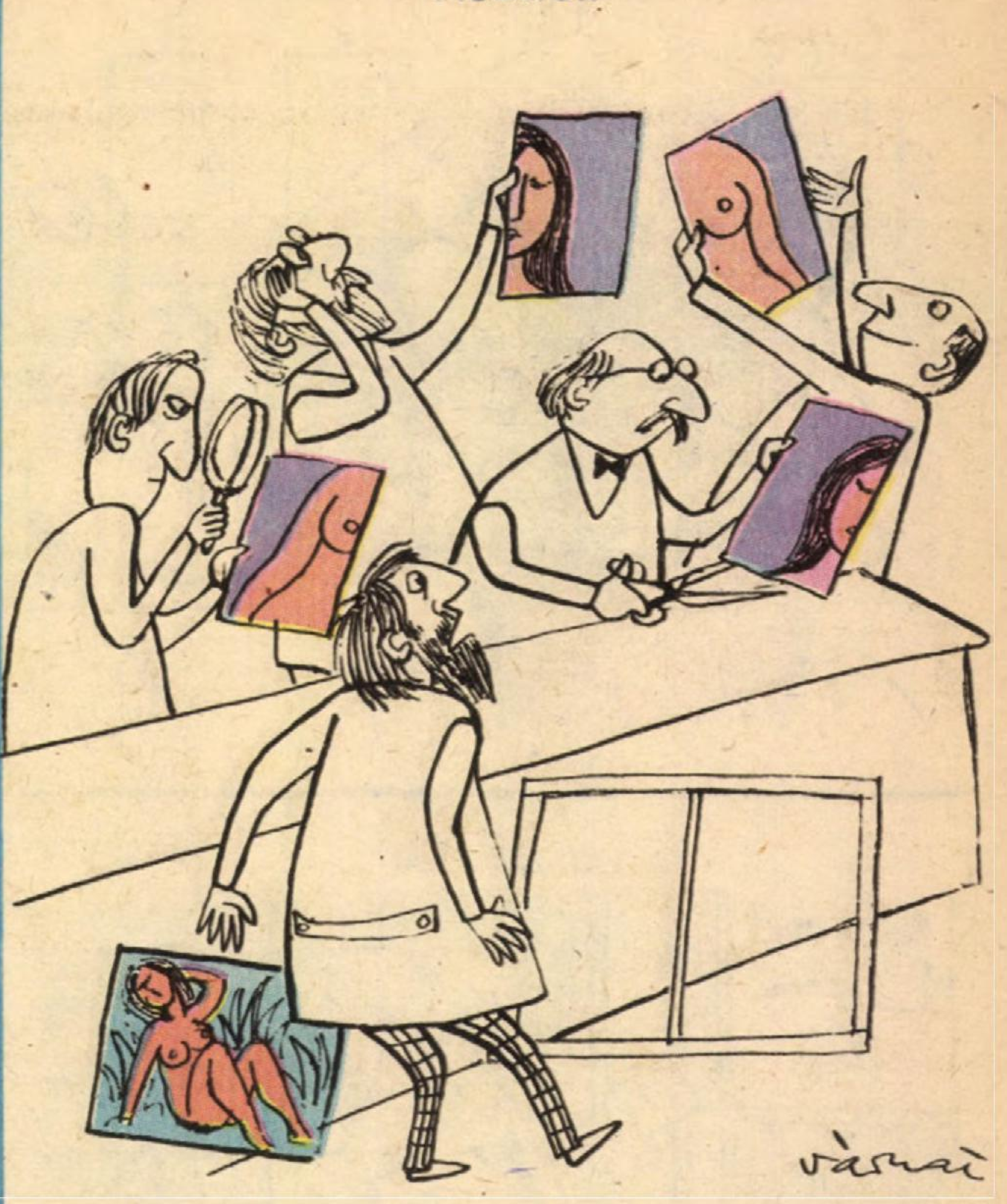
— Kapitány úr, én igazán nem vagyok jogosult a tengerészek dolgába beleszólni, de egy ilyen helyzetben tűzijátékot csinálni, az már mégis csak sok.

ELUTASITOTT KÉRELEM

– Ha ennyi gyereke van, miért nem nyit magánóvodát?

MŰÉRTŐK

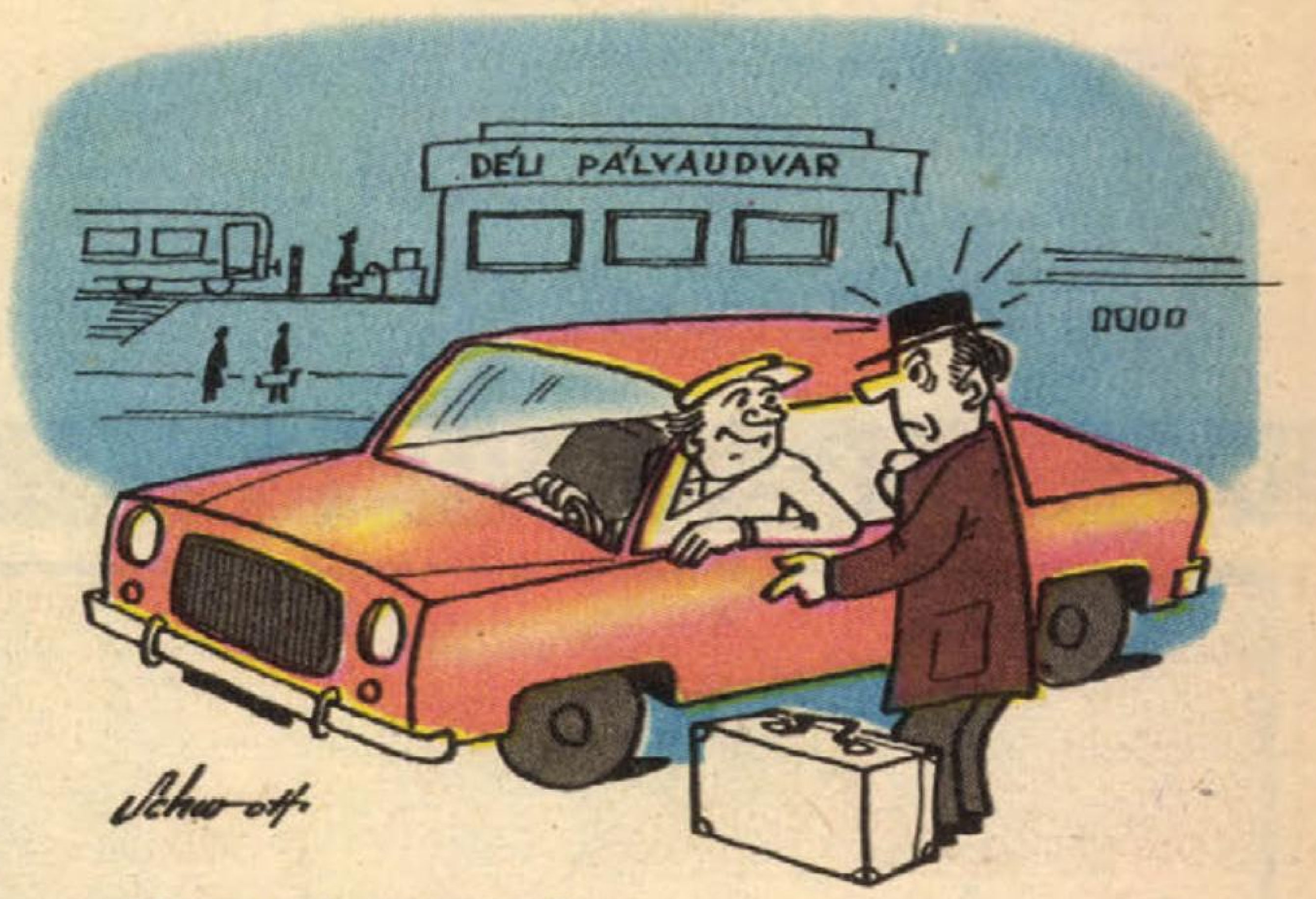

– A lakásom takarítását a takarítónőmtől vállaltam el, másodállásban...

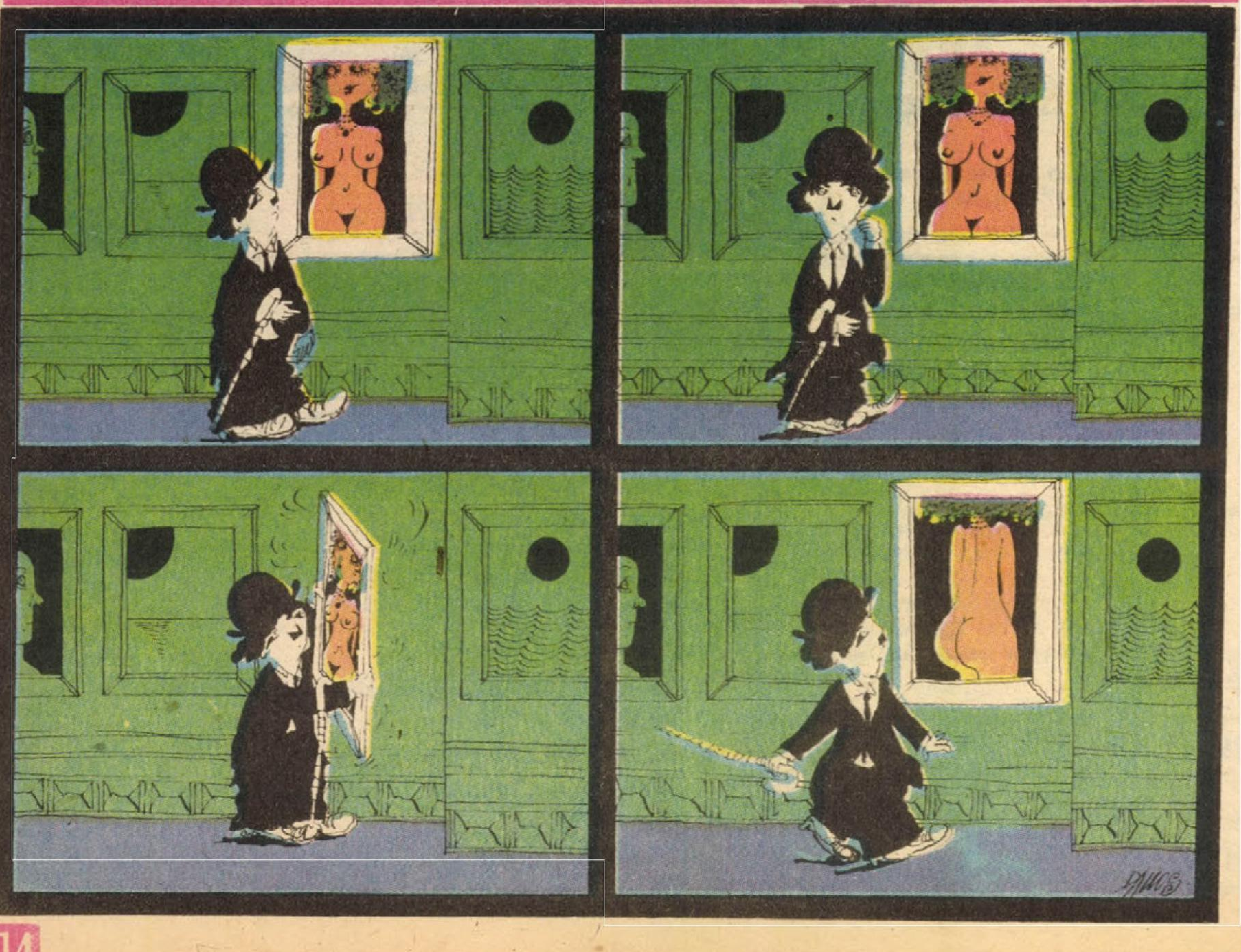
MASZEK TAXI

– Mennyivel tartozom?
– Hatvan forint felett önre bízom, uram...

CHAPLIN AZ ERKÖLCSCSŐSZ

Dallos Jenő rajza

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy porszívógép-ügynök kérdezi a kollégáját:

— Nem félsz idegenek lakásajtaján becsengetni?

— Én aztán nem! Ha kinyitják, gyorsan berontok, becsukom magam mögött az ajtót és felkiáltok: Gyorsan asszonyom, védjen meg a szomszédnőitől, mert el akarják ragadni tőlem az én legújabb, nagyszerű porszívómat!

*

— Elvira! Ha nem jössz hozzám feleségül, az ötórai gyorsvonat elé vetem magam!

— Adj egy kis gondolkodási időt. Ha később mégis kosarat adok neked, még mindig eléred a kilencórai vonatot.

FELNŐTTEK ÉS GYEREKEK

ÖN SZERINT MIT MOND A SZOBOR?

Szerkesztőségünk ezen a héten az alábbi pályázatokat jutalmazza:

PÁSZTOR JÁNOS:

„BÚCSÚZKODÁS" — Nyugdíjba megyek, fiam! Még egy turistacsoportot már nem bírok ki.

(Beküldte: Varga Sándor, Bp., Szellő u. 2.)

TELCS EDE:

„HÜVELYK MATYI" — A cipőboltban azt mondta az eladó néni, hogy nem tud adni kisebb csizmát, de majd belenövök.

(Beküldte: Szigetvári Ferencné, Balatonfenyves, Petőfi u. 84.)

„KÉTARCÚ AGYAGSZOBROCSKA" — Micsoda pingpongcsata! Nem győzöm kapkodni a fejem!

(Beküldte: Deák Ferenc, Pécs. Krisztina tér 21.)

„EGYIPTOMI ÍRNOK SAKKARÁBÓL": — A főnököm most érdeklődik, hogy megírhatjuk-e?

(Beküldte: Papp Ferenc, Bp., Hollósy Simon u. 19.)

PICASSO:

„NŐ" — A mesterem manökennek álmodott...

(Beküldte: Maczelka Tibor, Cegléd, Géza u. 1.)

A nyerteseknek járó 200—200 forintos jutalmakat postán küldjük ki.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Arkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-40 Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

FURCSA LÁTOGATÓ

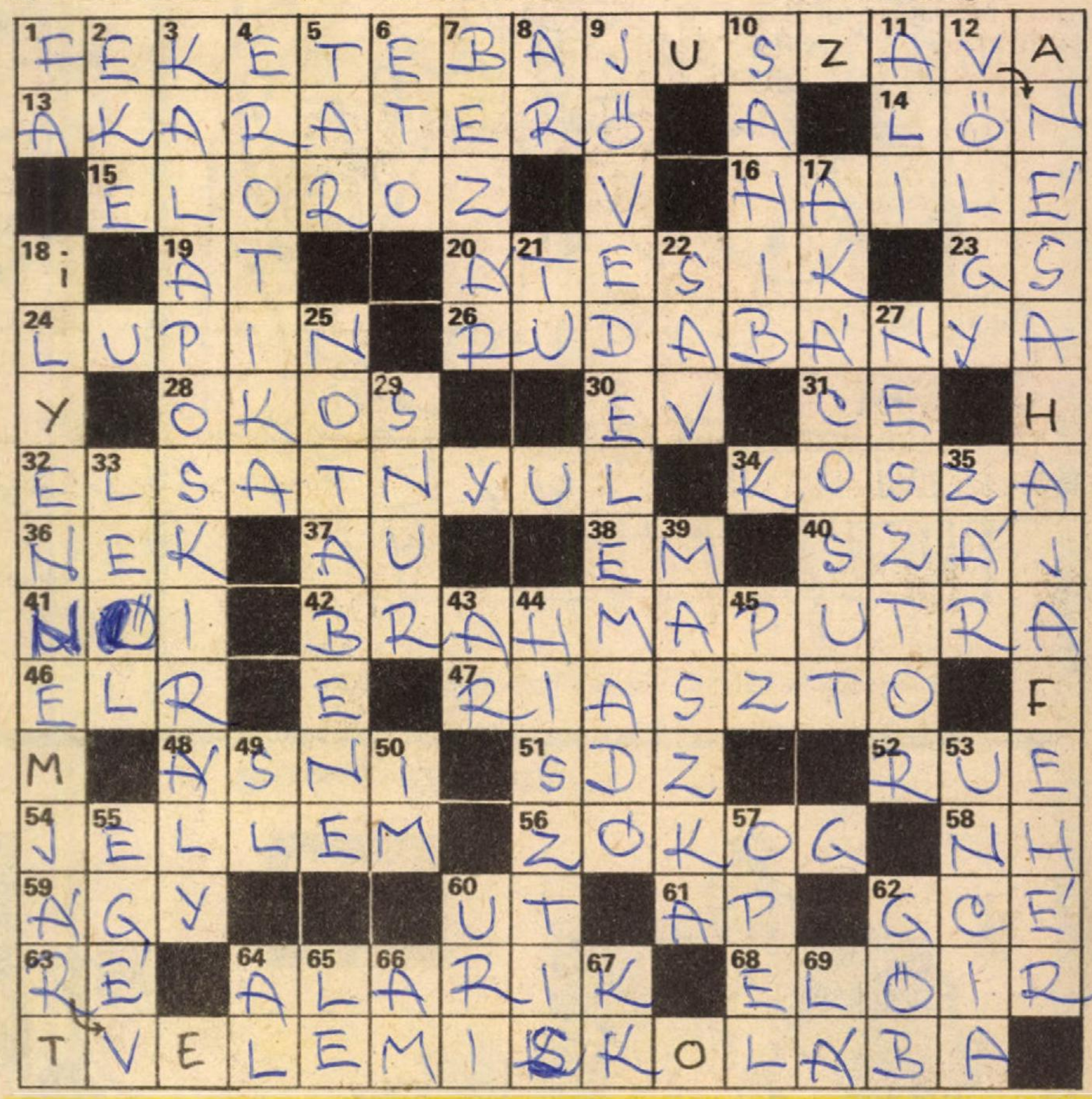
Kapornait a legédesebb délutáni álmából ébreszti fel a fia: — Papa, egy bácsi keres téged... Azt mondja, hogy együtt jártatok a gimnáziumba... — Hogy néz ki? — kérdi Kapornai. — Vízszintes 1 — feleli a gyerek. — Függőleges 18 — feleli dühösen Kapornai és tovább alszik. Az említett két sor megfejtését legkésőbb október 4-ig kell beküldeni kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Sikeres pálya el sem képzelhető enélkül
14. Lett — régiesen
15. Jogtalanul eltulajdonít
16. Etiópia császárának keresztneve volt
19. A. T.
20. Az ember néha a ló túlsó oldalára
23. G. S.
24. Egy irodalmi bűnöző (a keresztneve: Arsène)
26. Vasércbányájáról nevezetes helység Borsodban
28. Van sütnivalója
30. E. V.
31. A cérium vegyjele
32. Visszafejlődik, satnyává lesz
34. Megbízhatatlan hír jelzője
36. Rag, -nak párja
37. Az arany vegyjele
38. M
40. Az emésztőcsatorna kezdeti nyílása
41. A fodrászok egyik része
42. Az indusok szent folyója
46. E. L. R.
47. Ami nagy ijedelmet kelt
48. Ásóval szokás
51. S. D. Z.
52. Francia utca
54. Személyes tulajdonságaink összessége
56. Nagyon sír
58. N. H.
59. Pihenőhely
60. A közlekedés egyik kelléke
61. Külföldi hírügynökség betűjele
62. G. C. É.
63. ..busz
64. Gót király, elfoglalta Rómát
68. Írásban megszab

FÜGGŐLEGES

1. Növény
2. A földet hasítja
3. II. Józsefet emlegeti így a történelem
4. A „közönségfilmek" egyik hatóanyaga
5. Kopasz
6. Győri sportegyesület
7. Ősszel a strand
8. Az argon vegyjele
9. Az állam pénzbevételeinek egyike
10. Az európaiak megszólítása Indiában
11. Török név
12. Hegyek között van
17. ..., ha végigmegyek rajtad én!
21. Szovjet repülőgép-széria betűjele
22. Maró hatású folyadék
25. Az a szövegötlet, amit a színész a szerepéhez hozzáköltött
27. Valamely testület legidősebb tagja
29. A vonal, amihez a pénzdarabokat közel kell dobni
33. Lemészárol
35. Kulcsra nyílik
39. Álarc
43. Mint a 8. függ.
44. Főleg nőkre mondják, ha nagyon idegesek
45. P. Z.
49. S. L.
50. Mutatószó
53. Az angol font (súlyegység) tizenhatodrésze
55. Fordítva: nincs tovább
57. Autómárka
60. A három svájci őskanton egyike
62. Csomó a cipőfűzőn
64. A. L.
65. Igekötő
66. ..azon
67. Közép-európai Kupa
69. Énekelt szótag

PISTI ÉS A TEHENEK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

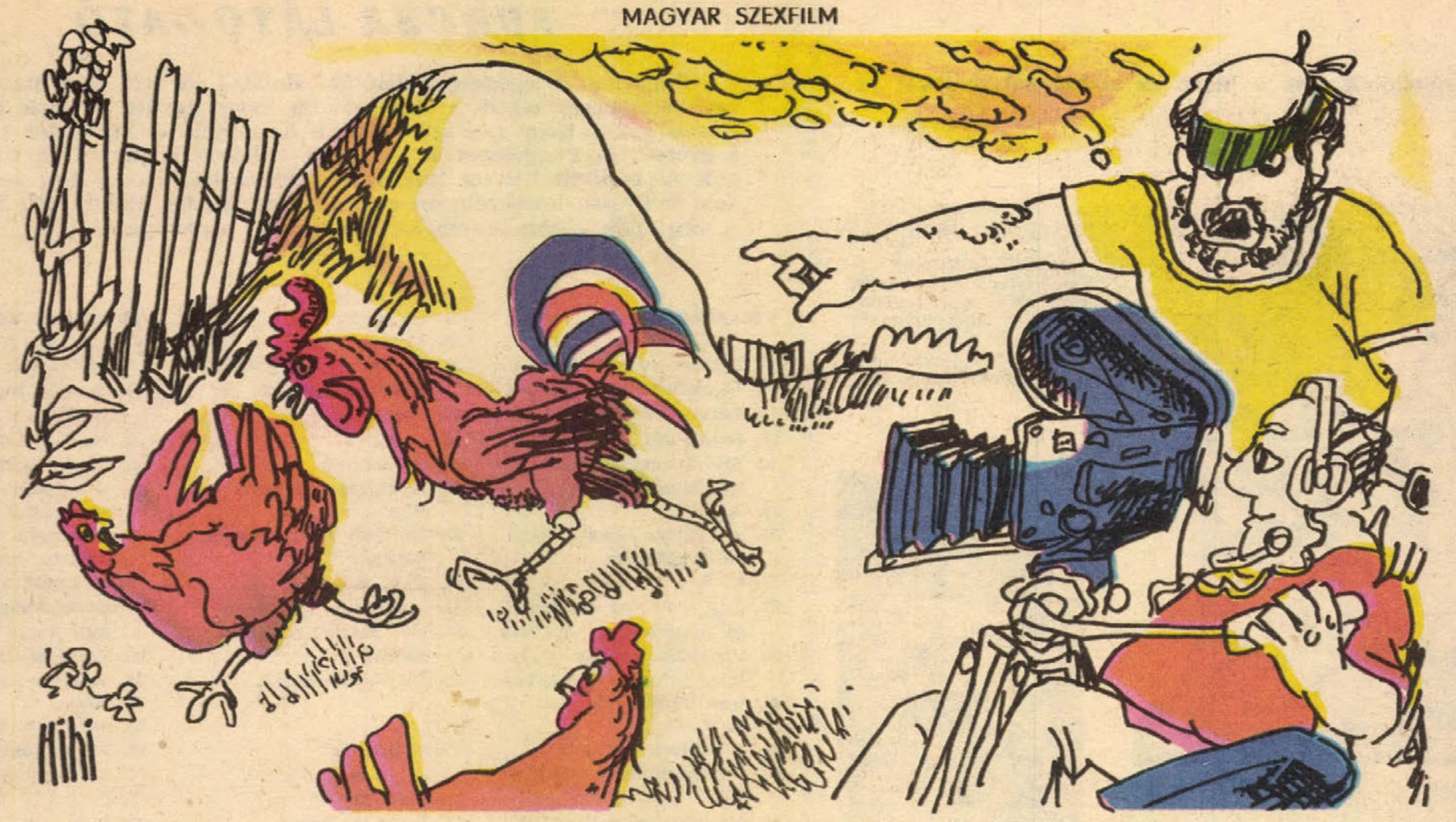
Milyen sok pénzbe kerülhet ennyi állatnak rágógumit venni.

100—100 forintot nyert:

Milánkovics Anna, 1144 Bp., Szentmihályi út 4—6.
Jánosi Attiláné, 5300 Karcag, Bethlen G. 19.
Galgóczy Sándor, 4220 Hajdúböszörmény, Pf. 57.

A nyereményeket postán küldjük el.

MAGYAR SZEXFILM

– Mihelyt utoléri: snitt!

– Ha nagyon részeg, mindig az italboltok betiltását követeli...

„NAGY KALANDOM ÉSZAKON"

– Muszáj arany után turkálgatni, olyan keveset fizet a tévé!

SZÓRAKOZTATÓ MŰSOR

– Kritikusok! Ide lőjetek!

DIVATBEMUTATÓ

– Dzsúdó-kabát, kényelmes, könnyű viselet...